

Expedientes Magazine

1927

April

DALSLANDSGADE 11 — TELEFON: AMAGER 1858

Læs Nordisk Spejdersport

KØR TIL VERDENS ENDE

SCHÖNNING & ARVÆ
AQUATOR KVALITET M.

MIDUNDERLIG
LEVENDE

KNAGENDE
STÆRKE

SCHÖNNING & ARVÆ
CYKLEDÆK
OG SLÅNGER

**Spring
ind og
køb**

K.T.
Spejderhagl
de mest velsmagende

FABRIK NANNASGADE 15 17. TELEFON 2005

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have set mine forskellige Telte opstillede i

CORTADELERSGADE 8
TELEFON BYEN **6762**
KØBENHAVN K.

H. HALMØE

BYENS REPRODUKTIONSANSTALT
 AKTIE- SELSKAB
 CLICHÉER AF ENHVER ART
 FREDERIKSBORGGADE
 TELEFON : 5 BYEN 7750.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

Sommerens Begivenhed

Som man allerede har kunnet læse i tidligere Numre af „Spejdernes Magasin“, afholder Sveriges Scoutförbund en stor international Lejr fra d. 8. til d. 19. Juli i Aar i Anledning af Forbundets 15 Aars Jubilæum.

Lejren vil blive lagt ved Saltsjöbaden, ikke langt fra Stockholm, paa et af de smukkeste Steder i Sverrig. Det vil blive en Kæmpelejr med adskillige Tusind Spejdere ikke alene fra Sverrig, men fra de fleste europæiske Lande, saa man maa indrømme, at her bliver en enestaaende Lejlighed for danske Spejdere til at gøre Bekendtskab med Kammerater fra fremmede Egne, til at lære af dem og til at vise, hvad vi selv duer til her i Danmark.

Det lader til, at Arrangementet er udmærket, hvad man ikke kan undre sig over, naar man tænker paa den fortræffelige Lejr, som Svenskerne arrangerede i Forbindelse med de olympiske Lege i Stockholm i 1912, den Gang man slet

ikke havde de Erfaringer, som vi nu har paa Lejrportens Omraade.

Programmet for Lejren byder paa Øvelser, Lege, Konkurrencer, Kapsvømning, Besøg i Stockholm, Kongeparade, Sejlstur i Skærgaarden o. s. v., o. s. v. Det bliver kort sagt en enestaaende Oplevelse. Vi maa gøre, hvad vi formaa for at sende en saa stor Repræsentation for Korpsset som muligt til Lejren. Det bliver antagelig ordnet saaledes, at Korpsset sender et Konkurrencehold be-

staaende af ca. 50 1ste Klasses Spejdere, men endvidere vil der blive dannet et Hold af ubegrænset Størrelse, bestaaende af enkelte Spejdere, Patruljer og Troppe, som vil benytte Lejligheden til at nyde nogle uforglemmelige Lejrdage i et vidunderlig smukt Land. De deltagende Patruljer og Troppe staar selvfølgelig under deres egne Førere, men Korpsset ansætter en ældre Fører som Overleder for hele det danske Kontingent.

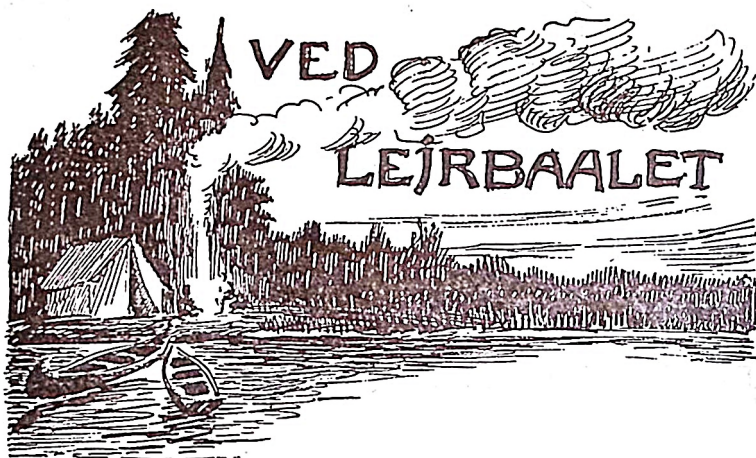
Prisen for Deltagelse i Lejren er 16 Kr., og Rejsen til Stockholm (fra København) og tilbage er kun 18 Kr.

Anmeldelse om Deltagelse skal være Korpsset i Hænde inden d. 1ste Maj.

Tal nu med jeres Tropsfører om Sagen og foreslaa, at Troppens Sommer i Aar gaar til Stockholm.

Alle nærmere Oplysninger kan faa paa Korpskontoret, hvorfra man ogsaa paa Forlangende kan faa tilsendt et udførligt Lejrprogram.

Tage Carstensen.

Sct. Georgsdag.

Sct. Georg var Riddernes Helgen. Han var deres Ideal, fordi Ridderne stræbte efter at være modige Mænd, tapre Mænd, Mænd, hvis Ord man altid kunde stole paa og som var hjælpsomme overfor dem, der trængte til Hjælp.

Derfor er Sct. Georg ogsaa Spejderens Ideal, for enhver Spejder stræber efter at være modig, sanddru og hjælpsom, og vor Spejderlov er en Ridderlov.

I har alle hørt om Ridderne, men har I egentlig tænkt over, at skønt vi alle ved, at de var fremragende Mænd, kender vi meget lidt til deres Bedrifter. Det var kun faa, der havde Lejlighed til at udøve Bedrifter saa store, at de mindes gennem Historien, men alligevel har de gennem Tiderne været bedømt som Mænd, man saa op til, som Mænd, man søgte at ligne i Liv og Handling.

Det viser jer, at det er de smaa Ting, der har Magt. I er Spejdere, og jeres Ideal er Ordholdenhed, Sanddruhed, Mod og Hjælpsomhed, og gennem de ret faa Aar, der har været Spejdere i Danmark, har Spejderne ved deres Liv og Handling faaet Folk til at forstaa, at vi stræber efter dette Ideal, og derfor venter man mere af en Spejder end af enhver anden.

Det kræver Mod at være ærlig og sanddru. Den, der lyver, gør det af Fejghed; ingen lyver af Kammeratskab. Drengene og voksne, der ikke tør tage Ansvaret for deres Handlinger, er ikke værd, at man omgaas dem. Vi er netop Spejdere, fordi vi vil leve et Liv mel-

lem djærve Kammerater, der som Mænd staar ved, hvad de har sagt og gjort, og er de kommet til at gøre noget forkert, kryber de ikke i Skjul, men staar selv frem og tager Ansvaret.

Hvormange af jer har hørt en Kammerat staa frem og sige: „Det er mig, der har gjort det,“ naar noget forkert er begaaet? Jeg ved, at havde jeg spurgt og faaet det Svar, jeg havde trykket ham i Haanden og sagt til ham: „Du har gjort noget forkert, men jeg ser, du er en Mand, og jeg vil blot have, at du selv forstaa, du ikke har handlet rigtigt.“ Men I kender vist mange, der med en daarlig Samvittighed har sagt: „Det er ikke mig“.

Og der hører Mod til at gøre det, man selv synes er rigtigt, hvis ens Kammerater siger, man ikke er en rask Dreng, naar man ikke vil som de. Men den „Raskhed“ giver vi ikke meget for.

Ingen fører et raskere og friere Liv end vi Spejdere, vi kan klare os selv i vore Lejre og paa vore Vandringer; Sol og Regn og Blæst og Sne er os alt lige velkomment, og vi lever efter vor Lov, der er en Lov ikke for Hængehoveder, men for Mænd.

Den 23. April, Sct. Georgs Dag, vil alle danske Spejdere møde op, hver i sin Trop, og give sin Tropsfører sit ærlige Haandslag paa at gøre sit bedste for at leve efter Spejderloven. Det er ikke et Løfte, I giver jeres Tropsfører, men det er jer selv, I giver det Løfte. Derfor siger I ikke til jeres Tropsfører: „Jeg lover dig at gøre mit bedste“, men I siger: „Jeg lover at gøre mit bedste“,

og I beder ham som en ældre Kammerat tage jert Haandslag paa, at I mener det ærligt og alvorligt.

Og det er ikke dig og din Patrulje alene, der den Dag aflægger det Løfte. Overalt paa Jordkloden staar Millioner af Spejdere samlet i Troppe og aflægger det samme Løfte. Vore Kammerater i Ægypten, Arabien, Japan, Kina, Siam, Indien, Australien, Canada, De Forenede Stater, Mexico, Sydamerika og overalt i Europa er den Dag samlede om det samme Løfte og den samme Lov. Derfor vil vi række hver den, vi træffer, som bærer Spejderliljen, vor venstre Haand, som Tegn paa, at vi betragter ham som en af vore Kammerater, hvilken Race eller Nation han end tilhører.

En Spejderdaad.

Søndag d. 20. Februar legede en Del Drengene paa den isbelagte, dybe Grav ved en af Fodboldbanerne i Nykøbing, Falster, da en af Drengene faldt gennem Isen. Graven er saa dyb, at Drengene vilde være druknet, hvis ikke en Spejder, der var i Nærheden, var sprunget ud efter ham.

Under Arbejdet med at redde Drengene blev Spejderen slømt forskaaet, men Redningsarbejdet lykkedes, og Spejderen blev forbundet af nogle af de tilstedeværende.

Spejderens Navn er

Frederik Petersen (Korpsmærke 1052) Medlem af 1' Nykøbing Trop, Falster.

Ved sin kække Spejderdaad har Frederik Petersen vist, at det ikke var blot tomme Ord, at han som Spejder „var beredt“, og hans Trop bør være stolt over at tælle ham blandt sine Medlemmer.

Hans Navn vil blive optaget i Korpsets Æresrulle, og han faar tildelt

Splukorset for Livredning, for sin resolute Optræden.

Landeværnet.

I har gjort et godt Stykke Arbejde med Tegning af Andele til Landeværnet. I har tegnet for over 50,000 Kroner, og det er mange Penge, der kan gøre andre god Gavn, og saa har I selv Bevidstheden om, at I har gjort en „good turn“ til Gavn for jert Land.

DRENGESTREGER

AF EBBE LIEBERATH

Oversat af Aage Jørgensen.

Tegninger af Asger Riber.

Selv de artigste Dreng kan af og til faa en Periode af Uartighed, som ingen Magt i Verden kan raade Bod paa. Det er et Faktum vel værd at tage i Betragtning af alle rette vedkommende, baade Fædre og Mødre og Lærere og for Resten alle ældre, som overhovedet bryder sig om det forfriskende Uvejr, som desbedre meget ofte indtræder for at live lidt op iblandt os.

Der gaar den lille Dreng hjemme i Stuen og leger med sine Tinsoldater eller hvad det nu kan være. Stille og optaget gaar han omkring, medens Mor med et fugtigt Blik følger sin Pølse og mumler vel for hundrede Gang:

„Hvor er han dog en flink og rar Dreng!“

Hun svæver i den lykkeligste Uvidenhed om, at Strømperne har siddet tre Uger paa de kraftige Ben, og at alle de rene, prima Uldstrømper ligger omhyggeligt gemte inde bag i en Kommodekuffe, som altid er saa svær at faa op. „Kildrestømper“ er nemlig noget modbydeligt noget og mere end meget andet egnet til at jage en aldrig saa artig Dreng fra Dydens Vej.

Men det ved Mor ikke noget om. Og mindst af alt ved hun, hvorledes det lyder i Ynglingens Værelse Søndag Morgen, hvorledes han med Knytnæve slaar løs paa det omhyggeligt sammenslagte Par Strømper, der rummer en Tortur værre end de spanske Munkes listigste, grumme Paafund med Pinebænk, Beggyrder og lign.

Tænk om Mor spurgte Katten, hvem det var, der for et Øjeblik siden greb den i Halen og lod den snurre rundt som en Karusel, saa den hverken kunde kradsse eller bide.

Eller tænk om Mor havde Anelse om, hvorfra Kokkepigen havde sin slemme Snue, som fik hende til at nyse, saa Kasserollerne dansede paa Komfuret!

Om hun havde vidst, hvem det var, som i Sommer havde sat Burrer i Pelsen paa Mormors lille Pudel og Mormors lille forlorne Fletning ... hun havde da formodentlig følt sig næsten lige saa ulykkelig — kun næsten — som den tolvårige Fyr, som var ved at sprænges oppe paa Verandataget, for at ikke

Latteren skulde faa Udløb ad sin naturlige Vej.

Ja, havde hun vidst alt dette — og lidt til forresten — saa havde hun sikkert ikke mumlet de rare og pæne Ord.

Det er, som sagt, nu en Gang saaledes i denne Verden. Og Drengen er hverken bedre eller værre, fordi han en Gang imellem hitter paa nogle Narrestreger. Men han bliver absolut værre, hvis det lykkes ham at snyde rette Vedkommende for ofte. Og om han ikke bliver saa farlig meget bedre, saa bliver han absolut ikke værre, hvis han kommer i Fedtefadet og faar sig en ordentlig Omgang Klø.

Jeg mener kort og godt, at det lønner sig ikke at tro, at ens Dreng *altid* er den Engel, som han maaske oftest synes at være, men endnu mindre lønner det sig at nære Mistillid til den unge Herre paa alle Omraader, hvis han tilfældigvis en Gang skulde kaste en flygtig Skygge over det lyse Billede, som Forældrehjertet har malet af ham.

Havde jeg for omtrent femogtredive Aar siden været saa gammel som nu og vidst lige saa meget om Dreng, som jeg nu gør, saa skulde jeg have kunnet trøste et stakkels Faderhjerte og hele et bløddende Moderhjerte. Men da jeg kun var tolv Aar gammel og desuden Part i Sagen, som det hedder, saa gik det, som det gik.

Jeg havde en Kammerat og god Ven, som jeg fulgte i tykt og tyndt, ligesom han hængte ved mig i alle de Aar, han sammen med elleve Spøskende befolkede Nabohaven.

Han var ældst i Spøskendeskaren og sine Forældres Øjsten, hvilket ikke forbavtede os Kammerater, da han hjalp at passe de smaa Spøskende og slæbte af Sted med Torvekurven i Mors Kølband paa Torvedagene, huggede Brænde uden nogensinde at hugge sig i Fingrene, hentede Vand i Spand uden at spille paa Skoene, var de end søndagspudsede.

Det er jo en kendt Sag, at aldrig griser man sig mere til, end naar man er søndagsklædt, og aldrig er Græsset saa grønt og saftigt, som naar de nyvaskede hvide Søndagsbukser klæder ens svulmende Former.

Denne Dreng — Viktor hed han — kunde baade vende Mølle og slaas Saltomortaler i sine allerfineste Klæder paa det grønne Græstæppe, ja, jeg husker en Gang han endogsaa gled omkuld i en Kostald, uden saa meget som at faa en Plet paa Tøjet.

Det var maaske fordi jeg lige i Forvejen var gledet omkuld og havde taget det værste Snaps af

I al Fald han undgik Klø — men jeg — Ak nej!

Og han havde endda en Far, som var større end min, trods det, at min Far maalte sine 6 Fod og 3 Tommer, som det hed den Gang.

Tænk at have en saadan Kæmpe til Far og saa aldrig at have faaet Klø, det var jo mærkeligt.

„Hør du, Viktor,“ sagde Wille en Gang, „gør din Far egentlig nogen Nytte hjemme?“

„Naturligvis! Hvorfor det?“

„Han klør dig jo aldrig.“

Kald det for et Held — det gjorde vi naturligvis — Viktor var som en Kat — hvordan det end gik, han kom altid ned paa Benene.

Det er ikke saa almindeligt, at en Dreng, der er sin Fars og Mors Øjsten ogsaa samtidig indtager samme frem-skudte Stilling i Kammeratkredsen. Det modsatte er det almindeligste.

Men Viktor var stærk som en Bjørn af sine Aar, sloges ypperligt og var en førsteklases Bueskytte. Det forklarer meget, dog ikke alt.

I Naturligvis var disse lysende Egen-skaber som egnede til at dække over saadanne Grundfejl, som at han var den flinkeste i Klassen, og at han altid havde Ug i Opførsel og Flid. Men for enhver anden Dreng havde de ikke været tilstrækkeligt til at skjule saadanne Fejl som at tage Hatten af for en jævn-aldrende Pige, gaa med Kurv paa Torvet og — sidde og rulle en Barnevogn frem og tilbage (!!), naar de gjorde rent hjemme.

For ham var det imidlertid tilstrækkeligt. Et Par af os andre var omtrent lige saa drevne som han i Bataljen og havde nok saa gode Muskler, saa man var ikke bange for ham. Men det kunde aldrig falde nogen af os ind at drille ham, naar han sad lænet over Barnevognen og „spillede paa Læbe“ med den mindste eller smuttede bag ved et Træ og hjalp lille Bror i Nødens Stund.

Maaske beroede det paa, at han forrettede sin Barnepigetjeneste som var det den naturligste Sag af Verden.

Maaske hang det sammen med en Søndag Eftermiddag i Begyndelsen af Aaret, da Familiens Stuepige havde fri, og Far og Mor havde taget et halvt Dussin af de andre Spøkende med i Cirkus til Børneforestilling. Hvem kan vide?

Vi var gaaet af Indianerstien ind i deres Have, d. v. s. en strengt ulovlig Vej gennem Bryggersvinduet op gennem den lave Skorsten, over Brændehøstaket, ned i den Drivhusrude og balancerede den mest forbudte Vej paa en decimeter i tyve Meter lang Rælesliste, i det mindste Fejltrin forarsagede en Klirren som af tynd Is, videre over Planken, der saa vidt jeg husker, aldrig var nytjæret paa noget andet Sted, end lige der, hvor man skulde over i Mørket.

Med Mokkasinerne i hinandens Spor havde vi sneget os frem over Sneen under Æbletræerne og stod og raadslog om vi skulde baldre en Snebold i det oplyste Vindue eller ej.

Vi var imidlertid ikke sikre paa, om Viktors Kæmpe til Far var hjemme, saa Fløjten maatte gøre Tjeneste i Stedet.

Vi saa hvorledes Viktor løftede Hovedet og spejlede sig selv i Ruden, hvor

han vinkede med Haanden paa den Maade, der betyder hej! eller noget lignende og hvorledes han saa ud til at hvi-ske: Tys-tys!

Derpaa forsvandt han, for som vi troede, at komme og sammen med os andre at gøre Egnen usikker for gamle Retvoll, Politibetjenten, der spankulerede sin ensomme Gang paa Gaden udenfor.

Thi det var nemlig vores Hensigt, og vi vidste, at Viktor havde en Sejl-garnssnor tilstrækkelig lang til at binde i Pakken for at drille den Gamle — det urgamle Paafund, hvor man ligger skjult bag Hækken og rykker Pakken til sig, netop som Ofret bøjer sig for at tage sit Fund op.

Saa snart han kom ud af Døren, styrtede vi over ham bare for at vaske ham i den nyfaldne Sne. Men han dunkede den forreste med noget haardt, han havde i Haanden, og da jeg tilfældigvis

stod forrest, blev jeg snart klar over, at det var Koksskuffen, han slog med.

„Kommer du ikke ud?“

„Nej, de andre er i Cirkus, og Leth har fri i Dag. Og nu skal der lægges i Kakkelovnen i Sovekammeret og i Fars Stue, og jeg kan jo da heller ikke gaa fra Børnene.“

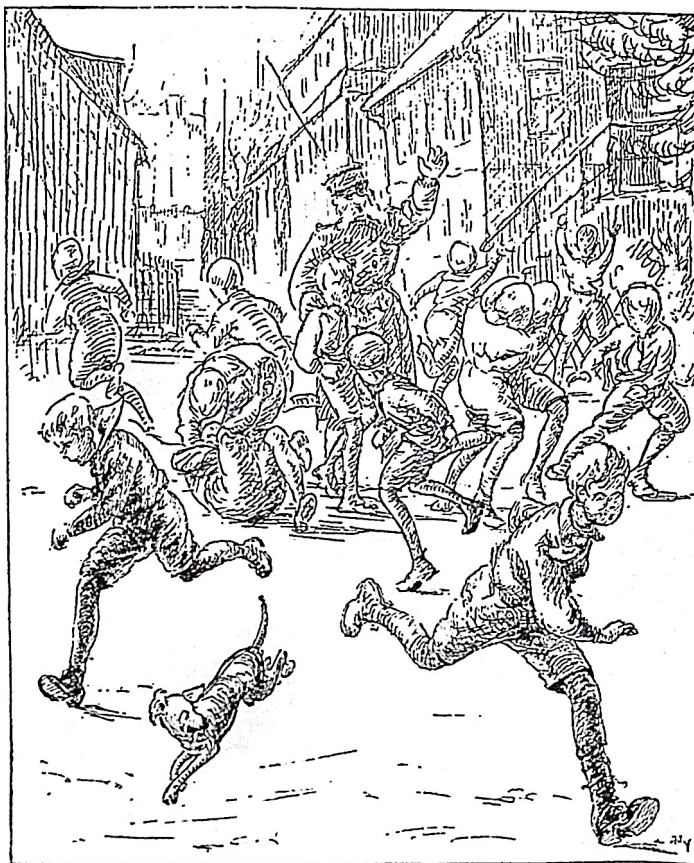
„Naar skal du i Cirkus?“

„Aah, naar jeg bliver stor!“

Det sagde han paa en Maade, som fik os til at skamme os.

At tænke sig, at han ikke maatte gaa i Cirkus, skønt han aldrig havde været der før, og alligevel ikke var ar-rig som en Hveps, men tværtimod lod som om det ikke passede for en tolv-aars Dreng, som allerede Aftenen før havde læst sine Lektier, og som ikke havde gjort den mindste Skarnsstreg de sidste otteogfyre Timer.

Saadanne hjerteløse Forældre fandtes sikkert ikke i hele Kristenheden!

Saadan tænkte vi alle for os selv, og Wille gav vores Tanker Udtryk i Ord, da han stak begge Næverne i Frakkelommerne og udbrød:

„Skændigt! Pokkers skændigt!”

„Hvilket?” spurgte Viktor, hvis Tanker som sædvanlig løb sin egen, for os uudgrundelige Bane.

„Ingenting! Nu fylder vi Kulkassen for dig.”

„Den er fin. Men gør det sagte, at I ikke vækker Børnene!”

En saa fredelig Søndagseftermiddag havde gamle Retvoll ikke haft i lang Tid, og underlig nok fik han være i Fred hele Aftenen.

Vi hængte i af alle Kræfter for efter endt Hverv at sidde alle sammen og fortælle Historier og more os med forskelligt.

Dørene til Entreen og Barnekammeret stod halvaabne saa at store Bror kunde høre, hvis de smaa skulde vaagne. Wille var galere end nogensinde. Det var nøjagtig som vidste vi, hvorfor. Skønt det gjorde vi slet ikke; men jeg husker, hvor Willes graa Øjne blev mørkere, samtidig med, at jeg følte noget underligt i mig, hver Gang Wille brast ud i sin stille Latter.

Pludselig blev Wille stille som en Mus og lyttede ind til Barnekammeret, hvor man hørte Viktor visse den lille i Søvn i en Tone, som ellers andre Drenge vilde have grint af. Han gjorde et ynkelt Forsøg paa at se ligegyldig ud, men det lykkedes ikke. Maaske var det gaaet godt, hvis han ikke tilfældigvis havde set paa en af Kammeraterne.

„Nu skal Stumpen sove”, lød det inde fra Huset, „sov nu pænt, Vikke sidder hos Stumpen — —”

„Jøsses, Drenge! Han har glemt at lægge i Kakkelloven,” skreg Wille, rev Laaget til Trækassen op med et Bulder, saa jeg og en til for sammen og stillede os med en Næve paa hver Kant.

„Pas paa!” hvædede han og gav sig til at lange det ene Stykke Træ op efter det andet.

Naar han dykkede ned og begyndte at lange som almindelige dødelige, saa jeg hvorledes han med Kejten tørrerede sig over Næsen, der glinsede af Væde.

Altsaa kunde jeg med god Samvittighed anvende mit Lommetørklæde, hvor det behøvedes, i dette Tilfælde noget Nord for det sædvanlige Sted.

Vi havde en Dumrian iblandt os —

ja, vi var forresten ingen Lys nogle af os — og som sædvanlig kaldtes „Peter”, for Dummeper, som han først var døbt, var for besværligt at sige til dagligt Brug. Han klarede Sagen for os, da han saa Wille paa Benene igen.

„Tuder du Wille?” spurgte han uskyldigt.

Det Kraftord, han fik til Svar, gav Luft for det vi sad og tænkte paa. „Hold Mund”.

Ja, jeg er næsten sikker paa, at det var den Aften, som gjorde, at Victor stod som i en Klasse for sig.

Vi troede, at have Grund til at beklage ham, men det var der ikke, thi han var lige saa glad og livlig som alle andre, og en Dreng, der er til at beklage ser forresten helt anderledes ud. Vi følte noget ubeskriveligt inden i os, naar han var allermest tosset; og havde nogen Sorg ramt ham, vilde sikkert alle Kammeraterne have grædt om Kap i hinandens Paasyn, ikke hemmeligt bag Lommetørklædet eller under Dynen om Aftenen, men ærligt og aabent. Det sidste er maaske ikke helt sikkert, men vi følte det imidlertid saaledes.

Omsider oprandt Paaskeferien med alle dens Løjer, Baal paa Højene og sammensyede Grøntkoner paa Torvet og lignende, en Ferie herligere end de andre, inden Terminskaraktererne indstiftedes og forplumrede dens Glæde, hvis Studiesamvittighed maaske var lidt betændt. For slet ikke at tale om Versene paa Æggene og de utallige Mængder man kunde og fik Lov til at proppe i sig — Æg naturligvis, ikke Vers.

— — —

Viktor, Wille, Peter og jeg lagde Raad paa Hjemvejen Skærtorsdag om, hvad vi skulde hitte paa af Løjer, som ikke var af den sædvanlige Slags, langt fra! Nej, vi skulde nok sy sammen mindst to Grøntkoner hver, og fylde Krudt i mindst fem Stykker Ved, der skulde bruges til Baalet paa Højen, netop naar der var flest Damer til Stede. Bare Krudtet ikke var for gammelt, som Købmanden havde givet os for vores nøjsommeligt sammensparede Skilinger, eller havde taget Skade af at ligge gemt i et Rottehus i Bryggersmuren.

Jeg har lovet ikke at nævne, hvem det var, der kom med Forslaget. Men

vedkommende havde hørt det en Gang paa en Sejlstur, da Onklerne talte frit ud af Posen uden at tænke paa den Stump, der sad saa vigtig og holdt i Rorpinden og som ogsaa havde Øre, skønt han saa ud til kun at bruge Øjnene.

At Forslaget imidlertid, hvor gammelt det var, vandt alles Bifald var uden for al Tvivl.

Det gjaldt bare om at skaffe Grejerne — Æg og Saft. Naa, Æggene, tre pr. Mand, var jo let nok, men værre var det med Saften. Lodtrækningen skulde afgøre, hvem der skulde skaffe det, og Loddet faldt paa mig, hvorfor jeg da, da jeg kom hjem, gik ind til Mor og fortalte en lille Historie om, „at Vikke, Wille og jeg og nogle andre skulde paa en Tur, og om jeg ikke kunde faa lidt Saft med o. s. v.”

For yderligere at virke overbevisende tog jeg min Botaniskasse frem og saa saa bønlig og bedende paa hende.

Mit Hverv lykkedes over al Forventning. Jeg fik en hel Halv mørkerød Ribssaft, der var Møg paa Saften gjorde — nu. Den skulde ikke bruges sædvanlig, og Mugsvampene vilde kun forhøje Virkningen.

Bag Lysthuset i Viktors Have endte „Turen” foreløbig. Der blæste vi Blommen ud af Æggene, fyldte Saft i og lukkede Hullerne igen med gamle, ustemplede 12-øres Frimærker og begav os derefter ud i Verden med Granaterne i Lommerne, spejdende efter den allermindste lille Anledning til Slagsmaal.

En saadan behøver man jo ikke at søge længe efter, allermindst paa en almindelig Fridag. I Løbet af kort Tid var Slaget i Gang med Viktor i Spidsen. Vi kunde knap vende ham igen, saadan fo'r han frem.

Han var i et Lune, som hverken Far eller Mor kunde forklare.

En af Modstanderne gav Peter et Spark, som ramte udenpaa Frakkelommen, i hvilken Haanden befandt sig, ømt fattende om et Æg.

Peter stak i et Hyl og trak Haanden op, som dryppede af „Blod”, og i samme Øjeblik sad der et Æg midt i Panden paa Misdæderen. Hvem der kastede Ægget, har jeg lovet ikke at sige, og det kan jo ogsaa være ligegyldigt.

Virkningen overgik imidlertid alle Forventninger.

Sikken et Røre, der blev blandt de omstaaende. To Drengene med Blodet sive-
vende ud af Hovedet!

„De slaas med Kniv!“

„Politi! Politi!“

Da mine tre Æg allerede var an-
vendt, og da jeg saa Wille styrt af
Sted med sine modige femten Knobs
Fart, og da desuden Politiet ansaas for
et absolut utiltrækkende Selskab baade
den Gang og ellers, foranstaltede selv
jeg et saakaldt strategisk Tilbagetog og
saa senere Wille.

Vi lo saa Taarerne trillede ned ad
Kinderne, men Lystigheden fik en brat
Ende.

Vi saa en Skare komme dragende, og
i Midten en Politibetjent med blodigt
Ansigt, fæl at skue. Men hvad værre
var — i den ene Næve slæbende Peter
ved Frakkekraven, den anden havde et
solidt Greb om Nakken paa Viktor.

Jeg vil ikke prøve paa at skildre,
hvorledes vi folte os til Mode, og jeg
lægger et Barmhjertighedens Slør over,
hvorledes vi tilbragte den Skærtorsdags-
aften, hver paa sit Sted. At vi imidler-
tid hver havde en ældre myndig Per-
son til Selskab (og han var stærk og
udholdende) bidrog aldeles ikke til at
forhøje Helligdagsstemningen. Vi sang
alle i høje Toner, men hverken Lov el-
ler Pris, det kan jeg forsikre.

Min Stuearrest sluttede først anden
Paaskedag, da jeg med øm Bagdel og
det deraf følgende faste Forsæt om
at blive et bedre Menneske, stødte paa
Wille bag Træskuret.

„Naa?“

„Aaja!“

„Peter?“

„I Kirke med sin Mor.“

„Og Viktor?“

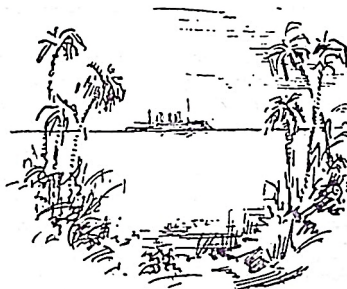
„Véd det ikke, har ikke set ham si-
den.“

Vel turde vi smutte over Planke-
værket og liste os hen til Lysthuset.
Men at nærme sig Kæmpens Hule —
Nej!

Vi maatte altsaa vente til nogen kom
ud, i heldigste Tilfælde Viktor selv.

Solen bagede godt mod Lysthuset,
hvor vi stod. Der stod en lille Bæk,
men vi syntes den saa saa nymalet ud,
skønt ingen Pensel havde rørt den i de
sidste ti Aar, og vi var saa bange for
vore Bukser.

Tænk, hvor morsomt, vi kunde have
haft det, hvis ikke Sejlsportsfolkene
havde været saa aabenmundede. At tæn-
ke sig, at der gaves gamle Folk, der
var saa ufornuftige! Det var som da
en Dreng skrev en Stil om Stridigheder-
ne mellem Gustav Vasas Sønner og slut-
tede Værket med den ganske rigtige
Bemærkning: Saaledes gaar det, naar

Forældrene giver deres Børn Hertug-
dømmer.

Omsider lykkedes det os ved Fløj-
ten at hidkalde hans ældste Søster, der
var ganske forgrædt.

„Vikke har faaet Klø tre Dage i
Træk,“ snøftede hun. „Han ligger i
Sengen, og det er saa rædsomt at
høre Vikke skrigte uafbrudt. Rektor var
hjemme i Gaar og talte om, at han
sikkert vilde blive vist bort fra Sko-
len. Det er forfærdelig Synd for Vikke!“

Der er ikke meget mere at fortælle.
Den Gang fandtes der saadanne Skole-
mænd som Rektoren. Gudskelov er den
Slags forsvundet nutildags. Men jeg
gad vide, om den Slags Forældre blot
tilhører Fortiden. Gid saa var!

Thi jeg ønsker ikke, at den raske
Spilopmager af en Dreng skal gaa rundt
med noget som blot lignede det, der sad
i Halsen paa Wille og mig, da vi muse-
stille laa paa Højen i Solskinnet, og
endnu mindre at en afholdt Kammerat,
der første Gang i sit Liv kommer uhel-
dig af Sted, skal sendes til Søs i en Al-
der af kun tretten Aar.

Sligt knækker et ungt Drengesind, og
naar Tiden, som jo læger saa mange
Saar, har dannet Ar, er Huden ofte saa
sej, at det kunne, der findes under
det, aldrig ses. — — —

Jeg forstaar godt nok, hvorfor nu-
værende Kommandør i en Marine paa
den anden Side Atlanten, Don Viktor
X aldrig har ladet høre fra sig. Men
jeg forstaar ogsaa tilfulde, hvorfor sam-
me Kommandør er blevet udnævnt til
Chef for Søkrigsskolen, og endnu bedre
forstaar jeg, hvorfor han er forgydet af
Kadetterne.

DEN STORE DRIVKRAFT

AF HENRY DAHL

Man kan, hvad man vil". — Saadan lyder et gammelt Ord, og det er rigtigt i de fleste Tilfælde.

Men man kan ogsaa vende Sætningen om og sige, at „man kan intet, uden man vil det". Viljen er det meste.

Et Par Eksempler:

Det kan ikke nytte, du læser dine Lektier af Pligt, naar du ikke selv har Viljen til at lære dem. Du faar ikke noget ud af den Lektielæsning. Det er kun Tidsspilde. Du er lige saa klog eller rettere dum, naar du lægger Bogen fra dig, som da du begyndte at læse. —

Det kan ikke nytte, du prøver paa at hjælpe en af dine Kammerater, der er kommet i Nød eller Ulykke, naar du kun gør det af Medlidenhed og Pligt. Ejer du ikke en indre Trang til at ville hjælpe ham, er det hele haabløst, i de ni af ti Tilfælde vil din „Godhed" kun medføre Mistillid hos Kammeraten, du søger at hjælpe, som Regel vil han nemlig opdage, det kun er af Pligt, du rækker ham en hjælpende Haand, og saa bliver han let saaret. Han bliver tavs og indeluttet. Chansen for at hjælpe er gaaet tabt.

Som det vil gaa i de to Tilfælde, saaledes vil det gaa i mange andre, naar Viljen ikke er med i Spillet.

Der er desværre mange Mennesker, der ingen Vilje har, de gaar rundt og handler ganske mekanisk, og saare lidt faar de udrettet, for de ejer ikke den største Drivkraft, den Kraft, der hersker over — Tvivlen — Mageligheden — o. s. v.

Man hører ofte den Sætning: „Han er en rigtig Mand, for han ved, hvad han vil", det er altsaa dette, at man er sig

Giv aldrig tabt -

Giv aldrig tabt

*Først da er du en slagen Mand;
Men spænd hver ilter Evne
Til Kamp for, hvad du vil og kan,
Og glipper det, grib bedre an,
Husk, du blev skabt
Til Daad i Dagens Stævne.
Den Knøs, som stod i Stridens Brand,
Blev Mand.*

Giv aldrig tabt

*For Kampens Kraft kan aldrig dø;
Men den kan Skranker sprænge.
Af Mandsmød gror der tusind Frø,
Der flyger Gnister under Ø,
Som Kamp har skabt,
Hvem ved, hvor de kan fange?
Thi strid din Strid og gaa din Gang
I Sang.*

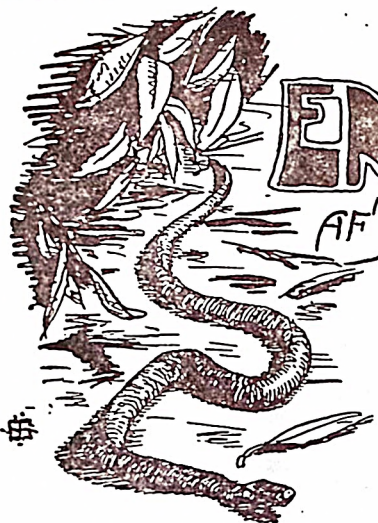
Mads Nielsen.

sin egen Vilje bevidst, der støber Manden, der gør Mennesket til en Personlighed, det er saaledes ikke nok, at man kun handler efter Pligtens Bud, man skal for Eksempel ikke gøre en god Gerning hver Dag, fordi det er Spejderens Pligt, hvis man ikke selv følger Trang dertil, da bliver det let til Blændværk; men byder din egen Vilje dig at gøre noget godt, da skal du lyde dens Bud, og Du skal se, Du vil faa Held og Lykke med Dig.

Vi kender vist alle til at have Fristelser, og mangen en Gang faar de desværre Overtaget, vi giver efter og falder for dem, men er det ikke kun fordi vi mangler Viljen? — vi sætter ikke noget ind paa at kæmpe mod vore Fristelser, den ene Dag gaar som den anden, somme Tider stritter vi lidt imod, men altfor ofte lader vi Fristelserne fuldstændig raade over os; jeg hørte en Gang en Mand, der var slem til at drikke, udtale sig derom: „Jeg kan ikke lade være," sagde han, „jeg maa vædes indvendig, ellers dør jeg". — Det var ogsaa rigtigt, hvad han sagde, saa vidt var det kommet med ham, at hvis han ikke fik Spiritus, vilde han dø. Drukenskaben var blevet Herre over ham, men fra Begyndelsen havde han været Herre over sig selv; men desværre en svag og viljeløs Herre, og Resultatet blev det sørgelige.

Pas paa, Spejdere! — Gør jer til Herre over Fristelserne, men det sker kun ved at kæmpe mod dem, ved at sætte al jeres Vilje ind paa at faa Magt over dem. Uden Vilje er vi intet. Vi kan ikke udrette noget uden den, hverken overfor os selv eller andre.

EN LIVSSKÆBNE

AF C.C. STENDER

U nge Hr. Frø sad paa Kanten af sin Mose og nød Livet, som kun den kan gøre det, der ved, at han har gjort sin Pligt.

Vejret var saa straalende, som det kan være en Foraarsdag. Det var næsten helt stille, saa Solen rigtig kunde bage. Derfor var Vandet her inde mellem Sivene paa de mest grundede Steder ogsaa varmere end ude paa Dybet. Der var ganske vist ikke mange Siv endnu. Det var kun lave Skud, der lige akkurat havde stukket Toppen op over Vandfladen; men i dette Vejr rakte og strakte de sig, saa man næsten kunde høre dem vokse.

Hr. Frø strakte sig ogsaa. Han strittede rigtig med de lange grønne Bagben og kvækkede velbehageligt med en dyb Strubelyd. Man var vel nok et agtværdigt Mandfolk. Han laa virkelig saa dejligt med Hovedet over Vandet og mærkede rigtig, hvor Solen varmede. Naar han fik det for varmt, tog han sig en rask lille Dukkert og pjaskede lidt omkring, men snart var han atter inde med Hovedet over Vandet.

Man er saa dejlig ugidelig i varmt Vejr. Det havde nu ogsaa været et anstrengende Foraar. Han havde været tidligt paa Benene. Herregud, naar man er saa ung og uerfaren, bliver man let utaalmodig. Han havde nok som alle andre fornuftige Frøer lagt sig til at sove i Mosens Dynd, da Vinteren kom; men de første Foraarstegn havde knapt vist sig, før den med sine Brødre og Søstre

fra forrige Foraar havde stukket Næsen op i Luften. Frosten var endnu ikke forbi, saa den havde bidt dem slemt i Snuden, og i de kolde Nætter, som fulgte, frøs mange af dem ihjel. Jo, det havde været en drøj Tid.

Saa var Varmen endelig kommet, og Blodet havde faaet mere Fart. I de stille Aftener, og for den Sags Skyld ogsaa de solrige Dage, havde de siddet rundt langs Bredderne og sunget deres Elskovssange. Han forstod ikke selv, hvordan det egentlig var gaaet til. I flere Dage havde han lyttet til en ældre elskovssyg Kavalier med Skimmel paa Ryggen, og saa en Dag havde han selv følt en ubændig Trang til at synge og lokke for Hunfrøerne. Han kunde da sidde Time efter Time og lade sin vemodige Kvækken lyde ud over Mosen. Han havde lagt alle Kræfter i, og det varede da heller ikke længe, før han fik Svar paa sin Sang. Øvre fra den anden Bred, ved Tørveskæret, hvor Sværdliljerne var ved at skyde op, lød en blød, klokkeren Kvækken tilbage. Han fik ligefrem Hjertebanken, da han hørte den, og med lange, smidige Tag svømmede han tværs over Mosen. Nu og da standsede han og kvækkede, og hver Gang kom der Svar. Saa var han pludselig dukket op midt i en Flok Jomfruføer, der forskrækkede sprang bort til alle Sider; men han naaede dog at udse sig en Kone, og nu fulgte nogle spændende Dage og Nætter, da han jagede sin Kone i Leg Mosen rundt, og nogle dejlige Maaneksnætter, da de sad sammen og sang Duetter. Hele Mosen genlød af de mange Par, der havde fundet hinanden og nu sang Livets Lovsang.

En Dag var Konen søgt ind paa det lave Vand, hvor Solen kunde varme, han var fulgt efter, og der havde han troligt hjulpet hende med Æglægningen, og

glædet sig over de utallige dejlige, sorte Æg, som laa inde i de store Slimklumper. Sikke mange Haletudser der kunde blive, og i sin Faderstolthed sang han en lang, smægtende Sang; men det skulde han have været forsigtig med. Det maa dog siges til hans Undskyldning, at han vidste ikke, at et ungt Storkepar havde slaet sig ned i den nærliggende Landsby. Saa optaget havde han været af sin egen Sang, at han ikke havde hørt Storkene knæpre ude i Mosen. Nu dukkede pludselig Fatter Stork op i Landskabet. Paa sine lange Ben kom han forsigtigt spankulerende gennem det lave Vand. Han hørte den glade Frø, lagde Hovedet paa Siden og saa efter ham.

Hr. Frø blev saa forskrækket, at han standsede midt i et Kvæk og sad musestille; men Storken havde opdaget ham. Han gjorde i sidste Øjeblik et fortvivlet Spring, men Fatter naaede lige at faa fat i det ene Bagben, og han følte sig løftet op i Luften. Det var en meget ubehagelig Situation at være i. Han sprællede af alle Kræfter for at komme løs, men Storken holdt fast. Han havde dog en lille Chance; en gammel erfaren Frø havde sidste Sommer fortalt ham, at Storken sluger Frøerne med Hovedet først. Var man derfor saa heldig at blive taget ved Bagbenene, skulde man først vendes i Næbet, og under denne Proces kunde man, naar man var heldig og fandt det rette Øjeblik, slippe bort. Den Gamle var lykkeligt undsluppet Storkens Mave to Gange.

Det lykkedes virkelig ogsaa Hr. Frø at stritte imod. Han fik nogle drøje Knubs mod det haarde Næb, men pludselig slap Storken sit Tag. Med et Plask faldt han paa Ryggen ned i Vandet, og fortunlet søgte han ud paa dybere Vand og gemte sig i Mudderet.

Han saa aldrig mere sin Kone, og

Æggene glemte han fuldstændig. Nu levede han et frit Ungkarleliv inde langs Bredden, hvor der var nok af Insekter. Han havde haft flere ubehagelige Oplevelser, som havde gjort ham til en erfaren Han. En Dag, han svømmede dødsigt omkring, var han blevet overfaldet af Hundestejler. De var gaaet lige løs paa ham og havde bidt sig fast i Bagbenene. Det gjorde nederdrægtig ondt, og hans Instinkt havde sagt ham, at nu gjaldt det Livet, han havde derfor sat fuld Fart paa ind mod Land; men disse smaa Røvere havde hæmmet ham stærkt i Bevægelserne. Det var i stærkt forkommen Tilstand og med store Saar, han kravlede i Land, og Hundestejlerne blev nødt til at slippe deres Tag. Det tog ham nogen Tid at overvinde det Overfald. Det havde taget svært paa Kræfterne, men nu var det overstaaet, nu kunde Livet atter nydes.

Han laa og blinkede dørst med de store fremstaaende Øjne. Naar der nu og da kom en Flue eller en Myg inden for Rækkevidde, smækkede han Tungen ud efter den. Det var virkelig meget behageligt at faa Føden paa denne Maade.

Lediggang er Kilden til alt ondt, siger man, og det gælder ogsaa blandt Frøer. Hr. Frø kom pludselig i Tanke om, at han nok kunde lide at se, hvad der fandtes oppe paa Land, og saa kravlede han i Land og hoppede bort i Græsset.

Ikke langt fra Mosen laa et solbeskin-

net Skovgærde, hvor Græsset var kort og blødt, og hvor Hasselbuskene stod tæt og saa festlige ud med de lange, gule Hanrakler dinglede fra Grenene som smaa Vimpler. Her havde Familien Snog slaaet sig ned for Aar tilbage og fundet en rar bombesikker og rummelig Lejlighed inde i Gærdet. Det var ogsaa et af de Steder, hvor Foraaret først kom, derfor var de hvert Aar tidligt paa Skinnerne — man kan jo ikke sige Benene, naar det drejer sig om Snoge. Saa længe Solen stod paa, laa de og dasede oppe i Græsset og lurede paa Mad.

Nu vilde Uheldet, at den Dag, Hr. Frø gik paa Vandring, var Hr. Snog jun. ogsaa ude paa en lille Udflugt langs Gærdet. Hr. Frø hoppede ubekymret af Sted paa Opdagelse, da han pludselig saa noget mørkt bugte sig frem gennem Græsset. Han var ikke fri for at være lidt nysgerrig, for det mørke lignede meget Frøken Aal, han havde

stiftet Bekendtskab med nede i Mosens Dynd. Hun var en vidtberejst Dame, som havde oplevet meget. Hun var født i Nærheden af Bermuda, som laa — aah saa langt, langt borte, men dog ikke længere borte, end at hun nu tænkte paa at rejse hjem igen for at blive gift. Det var maaske hende, der var paa Hjemvejen, og saa vilde han gerne ønske hende god Rejse.

Ak, for sent opdagede han sin Fejltagelse.

Man skal ikke rippe op i sørgelige Begivenheder. Unge Hr. Snog viste sig at være en brutal Bølle, som lidt efter vendte mæt og tilfreds hjem. Derimod saa man aldrig senere noget til Hr. Frø nede i Mosen. Nogle paastod, han havde fundet Lykken inde bag Skovgærdet, han var jo saa smuk grøn, derfor udvandrede ogsaa de; men andre mente med Bestemthed, at det var mest sandsynligt, at Storken havde taget ham. Derfor blev de hjemme — og lod Storken tage sig af deres Begravelse.

HER ER EN KONKURRENCE FOR DIG

„Spejdernes Magasin“ udskriver en Konkurrence om den bedste Dagbog ført for et Aar. Vi kalder den „Aaret i Danmark“. Det skal ikke være en egentlig „Dag“bog, thi det gør ikke noget, at du springer et Par Dage over en Gang imellem. Men du skal følge Livet i Naturen hele Aaret igennem og skrive dine Iagttagelser ned, baade om Fugle og andre Dyr (Redebygning, Fodring af Unger etc.) og Planter, Sten og Vejrlig. Tegn Skitser af Spor og Blomster og indsæt Fotografier og presede Blomster.

Det er en rigtig Konkurrence for en Lejrsportsmand og Naturiagttagere, der

Aaret i Danmark

i al Slags Vejr og til alle Tider af Aaret har lært at elske sit Land.

Begynd i Dag! I denne Tid vælder alt det nye frem af Jorden og Fuglene vender tilbage.

Naar du saa næste Aar — ja, det er en lang Tid, og det er ikke en almindelig Dreng, der har Stadighed til at holde ud i 52 Uger — har du en Bog, som du vil have Glæde af hele Livet. Ja, og saa er du jo godt paa Vej til at erhverve dig Naturiagttagermærket.

Konkurrencen staar aaben for alle Abonnenter af Spejdernes Magasin, nærmere om Præmier og Bedømmelse næste Gang.

For Kanobyggere

Da jeg har hørt, at der i Deres ærede Blad har staaet en Henviisning til mine gamle Artikler om Kanosport og til en Kanobog af Passburg-Olsen, har jeg i Dag set i Bladet og vil gerne have Lov at komme med følgende Bemærkninger:

- 1) Den i de nævnte Artikler beskrevne Kano og Byggemaade var i høj Grad, hvad jeg kalder „gennemset og bearbejdet for Ungdommen“ — d. v. s.: der var lagt megen Vægt paa at gøre det *nemt* at bygge en *brugbar* Kano, derimod ikke paa at bygge en 1. Kl. Kano paa den Maade, der sikrer et godt og smukt Resultat.
- 2) Jeg husker ikke — men jeg tror dog — at jeg deri nævnte den bedste eksisterende (tror jeg da) Vejledning i Kanobygning og Kanosport — C. N. Hanners Bog, som jeg senere skal nævne.
- 3) De paagældende Numre er vist ikke mere til at faa; jeg har da for et Par Aar siden forgæves forsøgt.
- 4) Da jeg blev meget forbavset over at se om en læseværdig dansk Bog om Kanosport, som jeg ikke kendte, har jeg først ladet forhøre hos Hasselbalchs Forlag og dernæst spurgt Jens Hvass. Resultat: Skønt J. H. ved, at „Pastoren“ havde hele Materialet til Bogen færdigt, lader det til, at den ikke er udkommet.

Liste over Kanolitteratur:

- 1) Föreningen för Kanoidrott i Stockholm's 10 Aars Festskrift — fortræffelig — men udsolgt.
- 2) Föreningen för Kanotidrott i Stockholm's 25 Aars Festskrift, hæftet 4 Kr., indb. 5 Kr., 10 pCt. Rabat for 10 Eksp.
- 3) C. S. th (= Kommendør Carl Smith, Svenska kanotidrottens fader): *Mina båtar och kanoter 1910*, Udg.: Ny Tidning för Idrott, Segling.
- 4) C. N. Hanner: *Råd och Upplysning rörande Kanotbygge och Kanot*

idrott med Afbildn. og Beskrivn. af 13 Kanotyper. Björck & Börjessons Forlag. 3,75 hæftet.

- 5) Sven Thorell: *Kanoter, deras byggnad, skötsel och användning.* (3,25 hft., Idrottsbibliotek).
- 6) Sven Thorell: *Hur man bygger Pad-delkanoter*, antagelig ca. 50 Øre. Dette Hæfte følger med enhver Byggetegning fra Sv. K.förbundet eller Thorell.
- 6) En tysk Bog af Tiller om „*Kanubau*“ indeholder saa meget, der bør læses med vaagen Kritik, at jeg ikke tør anbefale den til det store Publikum, men derimod vistnok til Videnskabsmænd.

I det hele, er den tyske Kanolitteratur stærkt præget af Flodfart og derfor ikke af Værdi her — noget ganske andet gælder, naar man netop agter sig op paa tyske Floder.

De svenske Bøger kan alle bestilles hos Sv. Kanotförb. mod Indsendelse af det angivne Beløb + Porto til Sekretæren, Bankkassör G. Högberg, Vanadisvägen 29, Stockholm Va.

Vordende Kanomænd, der ikke vil nøjes med at ro efter Pokaler, men vil

have Fornøjelse af Sporten, vil jeg i høj Grad anbefale at bygge en „*Nya*“; Tegning faas for 5 Kr. fra *Ingeniör Sven Thorell, Stadshuset, Stockholm*. „*Nya*“ er 4,20 × 0,70 og har et Sejl paa godt 2 m².

For Folk, der *kan sejle*, og som *vejer* mindst 60 kg, vil jeg anbefale en af mig konstrueret Langturskano „*Fri*“, men den er dyrere og vanskeligere at bygge. Tegninger 5 Kr.

Nya er efter min Mening den Type, der lettest vil vinde alm. Popularitet; den er *god*, *pæn* og *let at bygge* — meget bedre end de almindeligt anvendte Kaproningskajakker, *lidt* dyrere og lige saa *let* eller *lettere* at bygge. (Man maa ikke tro, at „*Nya*“ ikke er god for en Mand paa 80—90 kg — glimrende!)

Jeg har talt og lettet mit Sind samt gjort, hvad jeg kan for Redaktørens Brevkasse!

Hilsen!

K. V. Palslev.
Østerbrogade 138. Ø.

Vi takker Prmlt. Palslev for de vise Ord, som hermed videregives til rette vedkommende.

Red.

PAALANDEVEJEN

Nu er det blevet Foraar igen, og I har faaet Cyklerne frem af Vinterhiet og triller ud til Øvelserne og Week-end-Lejrene.

Men tænk saa lidt over, *hvorledes* I kører. Vore Landeveje er i Almindelighed ikke indrettet til den forpøgede Trafik, vi nu har, og vi vil jo gerne alle kunne færdes der, saa vi maa tage lidt Hensyn til hinanden.

Er I stolte over, at Myndighederne ofte har søgt jeres Hjælp til Afspærringer og lignende ved særlige Lejligheder, maa I forstaa, at det medfører Forpligtelser.

Kør derfor fornuftigt, det vil sige — *ikke som her paa Tegningen* — men i højre Side af Vejen højst to og to.

Gør I det, vil vi kunne undgaa megen Modvilje blandt andre Vejfarende.

Her er et lille Udtog af Færdselsreglerne:

Det er forbudt at køre paa eller over Fortov eller Gangsti.

Standstning eller Forandring af Kørselsretning skal i god Tid tilkendegives

dem, der er bagved, ved at række Haanden i Vejret eller til den Side, til hvilken man vil svinge.

Cyklisten skal holde sig saa langt til højre paa Kørebanen eller Cyclestien som muligt. Paa Veje, hvor der ikke findes særlige Cyklestier, er den yderste Meter af Færdselsbanen saavidt muligt forbeholdt Cyclister.

Forbikørsel ved Gadehjørner eller Skæringspunkter maa ikke finde Sted.

Kørsel om Gadehjørner skal foregaa langsomt.

Ved Omdrejning til en Gade tilhøjre skal man svinge i kort Bue, ved Omdrejning tilvenstre i stor Bue.

Hold altid tilbage for Kørende, der kommer fra højre Side.

Cyklisten skal altid under Kørslen holde idetmindste den ene Haand paa Styret og begge Fødderne paa Pedalerne.

Man maa ikke paa Cyclen medføre Genstande, der har en Længde af over 3 Meter eller et Fladeindhold af over $\frac{3}{4}$ Kvadratmeter eller en Vægt af over 30 kg.

Husk Lygte, — og overhold Tændingstiderne.

Krigskirkegaard paa Fronten, kort før Reims.

Lejr i Bjergene syd for Namur.

Vi bringer her nogle Billeder fra en Cykletur Belgien—Nordfrankrig, som to unge Horsensspejdere foretog i Tiden fra 14. Aug. til 14. Septbr. f. A.

Rute: Horsens, Esbjerg, Antwerpen, Brüssel, Waterloo, Namur, gennem Meusedalen til Dimant. — Sedan, gennem Fronten til Verdun,

Somme, Reims, 5 Dages Ophold i Paris, — Amiens—Dunkerque, tilbage til Esbjerg, Horsens.

Ialt kørte de ca. 12—1300 km og overnattede saa vidt muligt i Telt; Turen var yderst vellykket og gennemførtes uden nævneværdige Uheld.

HYTTESEKRETÆRENS SIDE

HVAD SKAL HYTTEN HEDDE?

Det skal være et Navn med Smæld i, f. Eks. med Bogstavrim (det samme Bogstav i Begyndelsen af flere Stavelser), det skal selvfølgelig hentyde enten til Troppens Navn, Hjemsted eller en Begivenhed i dens Historie, eller ogsaa skal det hentyde til Hytten selv, dens Beliggenhed eller Naturen omkring den. Tænk saa ogsaa paa, om Navnet kan gøres begribeligt i et Bomærke. Min Gudfar har givet mig en Liste med 70 gode Navne. Det kunde jo være, at et af dem passede Jer. Her er nogle af dem:

Birkeborg
Egelund
Grangemme
Ellestuen
Hasselhytten
Gyvelgaarden
Paddehattehus
Rævlungerønnen
Enebærskjulet
Ærtevræa
Falkereden
Hanegalshytten
Stærefløj
Vibevagten
Ravnerum
Ulveborg
Rævehalehus
Brøkkensbo
Randyrrønne
Bjælhytten
Tikarlebo
Tolvkarlebo
Mangerum
Femrum

Spejderskjulet
Baalild Hus
Pusterum
Sneglehuset
Hjærterum
Brummerum

Lav nogle Forslag og send dem til Hyttesekretæren. Skriv f. Eks. en Liste med Navne taget fra den gamle nordiske Gudeverden. Nogle der baade er smukke og kraftfyldte. De bedste sætter vi saa i Bladet næste Gang.

H. L.

Hvor findes denne Pejs?

Moshytten.

DET SKAL I TÆNKE PAA.

I et Brev, jeg fik forleden Dag fra en Hyttevært, nemlig „Dyredoktoren“, maatte jeg læse følgende:

„Der er en Ulempe, jeg allerede har erfaret ved saadan at holde Hotel: det fordrer, at Værten er der og venter paa Gæsterne til Tider endog meget over den Tid, til hvilken de har meldt deres Ankomst, nogle er ganske roligt blevet væk uden at sende Afbud, til Trods for at de har bestilt Plads lang Tid i Forvejen. I et af disse Tilfælde har de ovenikøbet optaget Pladsen for mine egne Dreng, der ogsaa gerne vilde have været ud i Hytten.

Naar saa de forskellige skriver og beder om Plads, saa er det kun de færreste, der har saa meget Omløb i Knolten, at de lægger en frankeret Konvolut med Adresse i Brevet. Selv om Svarporto ikke drejer sig om store Summer, saa bliver det dog altid til noget, da der hyppigt maa veksles 2 Breve med hvert Hold.“ —

Skal vi være enige om, at de Troppe, som vil have Ulejlighed med at skaffe os Husly, skal hjælpes til at have saa lidt Besvær med os som muligt. Derfor:

Anmeld Besøg i god Tid, skriv hvor mange Dreng og vedlæg frankeret Svarkonvolut med paaskreven Adresse, kom saa til aftalt Tid, hold Aftalerne eller send Afbud i god Tid.

BOMÆRKE.

Valdemar Sejrs Trop, Ringsted, har faaet trykt Bomærke, her ser I det. Det er skaaret i Træ (Buksbom) af Tropsfører, Pastor Lerche.

„HYTTEFORTEGNELSE“

I næste Numer skal vi bringe en fuldstændig Fortegnelse over Hytterne med alle nødvendige Oplysninger.

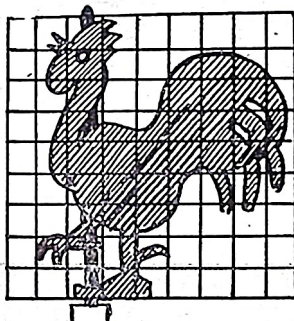
En Vindfløj til Hytten.

[Af C. C. Stender.]

Ja, nu er du vel i fuld Gang med at bygge paa Troppens Vandrehytte, for der er ikke Tvivl om, at din Trop ogsaa vil være med at danne den Kæde af Hytter gennem Landet, som skal til, for at de kan faa virkelig Værdi for os. Jeg kender en Trop, som allerede har haft meget Udbytte af sin Hytte. Den trækker Spejdere til Byen, saa der stiftes mange ny Bekendtskaber.

Naa, det var ikke selve Hytten, jeg vilde tale om denne Gang, men derimod, om jeg saa maa sige, om „Topfiguren paa Kransekagen“, Vindfløjen, for en saadan maa der selvsagt være paa Gavlenden eller i Toppen af Flagstangen. Det er en stor Behagelighed for de „liggende Gæster“ lige at kunne kaste et Blik paa Hanen, naar de kommer ud om Morgen; saa er de straks klar over, hvad de kan vente sig i Dagens Løb, om de faar Modvind, saa de maa lidt tidligere af Sted, eller om de faar Medvind, saa de kan drive den af en Times Tid eller to endnu.

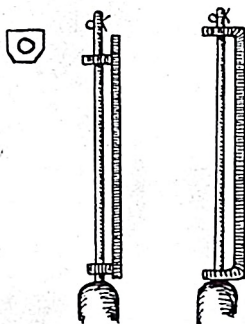
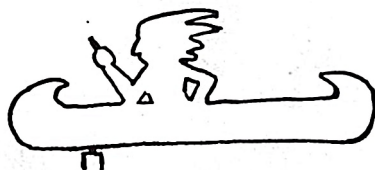
Paa et Stykke Papir tegner du først en Tegning af Fløjen, den skal være morsom og original, eventuelt med en Hentydning til Spejderlivet. Hvis du i et Blad finder en Tegning, du synes passer til Formaalet, kan du forstørre

den ved, som Fig. 1 viser, at kvadrere den og saa kopiere den over paa et andet Stykke kvadreret Papir, men med Kvadrater af en saadan Størrelse, at Hanen bliver saa stor, du vil have den. Dernæst køber du dig en Kobberplade og kalkerer Tegningen over paa den. En Jernplade kan ogsaa bruges, men den er vanskelig at arbejde i. Kobberpladen kan du save i med Hjul, saa, det kan du ikke i Jernplade. Paa Bagsiden lodder du to smaa Plader med Hul igennem, som Aksens skal gaa gennem, eller du lader to Stykker Kopper, som sidder over for hinanden, blive tilbage ved Udsavningen; disse Stykker borer du et passende stort Hul igennem og bøjrer dem om. Saa sætter du Hanen ned over Jernstangen, som skal være Akse. Foroven stikker du en „Split“ gennem et Hul i Stangen, saa Hanen ikke kan trækkes af; forned kan Hanen hvile paa en lille Træklods med afrundede Kanter (Fig. 2).

Her er nogle Forslag til Vejrflyje, har du nogle, der er bedre, saa send dem til „Hyttesekretæren“:

Halfdan Lav,
Ingeniør cand. polyt.
Kong Georgsvej 62. F.

SKATBOET

STOCKHOLMERSPEJDERNES LEJR

Spejdere, I har nu læst saa meget om Vandrerhytter i Danmark, at det maaske kunde interessere jer at høre lidt om en Hytte i Sverige, og jeg skal nu forsøge at fortælle jer lidt om Stockholmer-Spejdernes „Hytte“ — Skatboet. Jeg ved, at det er meget vanskeligt at fortælle noget om Skatboet; man skal tage derop, opleve en Ferie der, og Resultatet bliver et Minde for hele Livet og et evigt brændende Ønske om at komme derop igen. Saadan er det gaaet mig, og jeg tror, det gaar alle andre ligesaa.

Naa, jeg maa hellere begynde med Begyndelsen.

Sommerferien stod for Døren, og jeg skulde ikke ud med min Trop, altsaa fulgte jeg Opfordringen fra mine svenske Venner om at tilbringe min Ferie paa Skatboet, og en Søndag Morgen stod jeg paa „Viksbrygga“ i fuld Krigsmaling. Fulgt af min Ven Johni gik det raskt fremad Vejen, nu ligger Grislingen lige for os, et lille Stykke endnu og saa ad Vejen til venstre, over den beryggede „berg- och dalbana“ naar vi

„grinden“ til Skatboets Omraade. Jeg staar ved Porten til det forjættede Land.

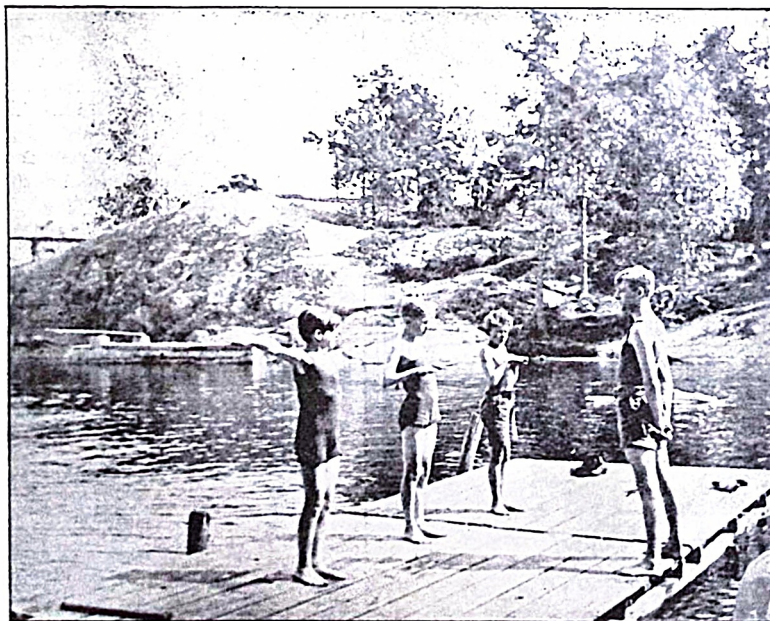
Det første, jeg ser, er de store røde Baadehuse og saa tilhøjre Vigten med

Kanoerne, Surferne, Baade og Brygger o. s. v., overalt lyder glade Raab og Latter fra Spejderne i og paa Vandet. Til venstre ligger den store nye Sportsplads, ogsaa her er der Liv; dog jeg har ikke Tid til at stoppe op, jeg skal først op paa selve Boet og hilse paa Manden, som har skabt alt dette, Kansliråd Carl Edgestam.

Jeg træffer ham i „ledare-rummet“, og efter en hjertelig Velkomst faar jeg den Besked, at nu kan jeg slaa mig ned, hvor jeg vil — paa selve Boet eller nede i Teltlejren. Jeg vælger det sidste og kommer til at dele Telt med selve Lejrchefen — min gode Ven Johni. — Naa, jeg faar mig hurtigt installeret og kan nu tage et lille Overblik over det hele.

Selve Skatboet, en herlig, rødmalet Trævilla, eller som det hedder paa svensk „sport-villa“ ligger paa en lille Bjergkulle med den pragtfuldeste Udsigt over Grislingefjorden, mod Nord har jeg først Vigten med Baadehusene, Vippen m. m. og længere borte „Vik“.

Mod Syd en lille sivbevokset Vig, saa en Klippe, bag denne et Stykke Sandstrand og bag det hele det skovklædte Fjæld.

Det er tidlig Morgen, alt er stille, saa skingrer pludselig Chefens Fløjte, i et Øjeblik er alle Mand ude af Teltene og i Gang med Morgengymnastikken og derpaa Morgenbadet.

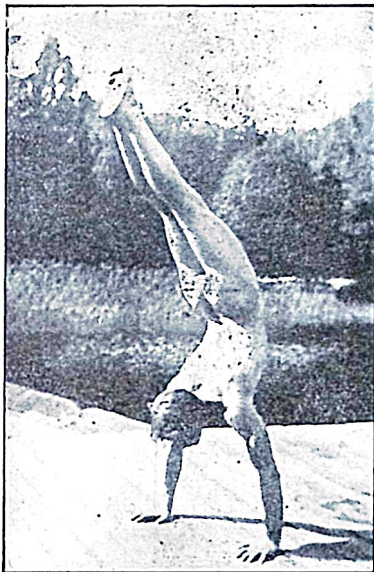
Ve den Spejder, der ikke har taget sin Morgendukket, han faar ingen Morgenmad, før det er sket. Nu lyder Gongongen, alle stormer op til Boet, fra hvis rummelige Køkken Maden uddeles.

Saa udtages der Mandskab til de daglige Tjanser — Kokke, Vandbærere, Vedbærere, Opvaskere o. m. a. Hver tager sit Arbejde med glimrende Humør; i de 3 Uger, jeg var deroppe, hørte jeg ikke en eneste Gang det kendte Udbrud: „Hvorfor skal jeg gøre det?“ Nej, de var Spejdere alle Mand, tog deres Job med straalende Humør, hvad enten Arbejdet var morsomt eller kedeligt.

I Løbet af Formiddagen er alle travlt beskæftiget med at gøre i Orden overalt, i Huset, i Teltene — paa Lejrpladsen, med at træne til Prøver, Svømning, Udspring o. l. — ja, der er endog nogle, der læser Lektier — hvad der en forsmøt i Vinterens Løb, skal indhentes i

Sommerferien, det ny Skoleaar skal begyndes paa klar Grund.

Frokost og Middag indtages, om Vejret tillader det, i det fri. Ellers dækkes der op i det store Lokale paa første Sal,

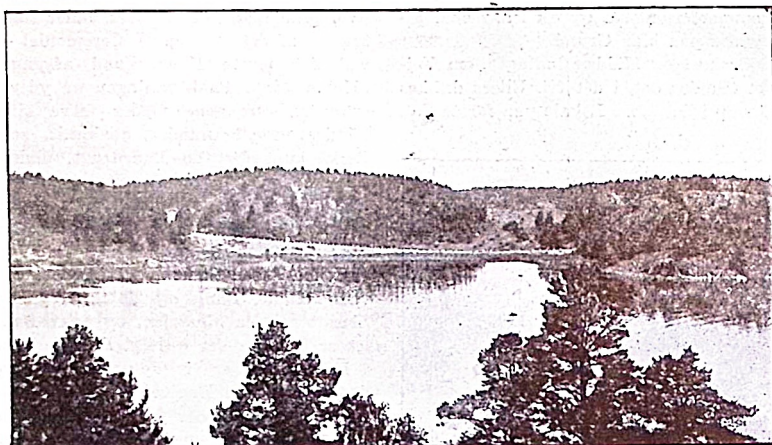
hvor Middagen saa indtages under Iagttagelse af det strengeste Ceremoniel — ved det første Krus Vand afsynges „Helan går“. Paaklædningen er yderst tvangfri, Drengene møder mere eller mindre, navnlig mindre, paaklædt, som Regel kun iført en Badedragt, undertiden endnu mindre. Resultatet af den Paaklædning er, at man tror at være sammen med Malajer eller Indianere, snarere end med Nordboerne.

Henad Aften flammer Lejrbaalet nede ved Teltene, Sang og Tale, Alvor og Skæmt afløser hinanden, og naar Baalet er Slut, er der hurtigt Ro i Lejren.

Lejrchefen er i Førerværelset og drøfter Dagens Begivenheder med Førerne, lægger Planer for den kommende Dag, konfererer med „Loppan“, vor geniale Overkok. Jeg deltager ikke i Diskussionen, men studerer ivrigt Skatboets store Fotografisamling. Det er Skatboets 15-aarige Historie i Billeder. Denne Samling er, som alt andet herude, „Kanslirådet“s Værk; han afkræver omhyggeligt enhver fotograferende Kopier og klæber disse ind i store Albums. Samlingen og saa Skatboets Gæsteprotokoller er alene et Besøg værd.

En skønne Dag arrangeres en „fotvandring“ for hele Lejren, d. v. s. nogle gaar, andre tager med „Skatan“, Lejrens Motorbaad, og andre igen starter pr.

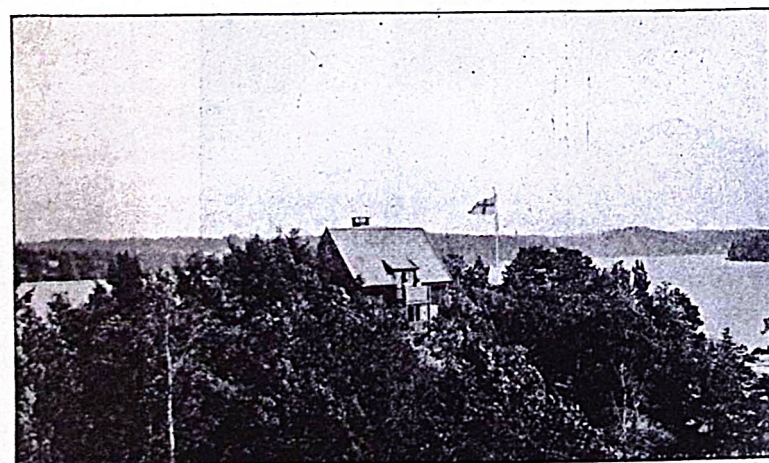
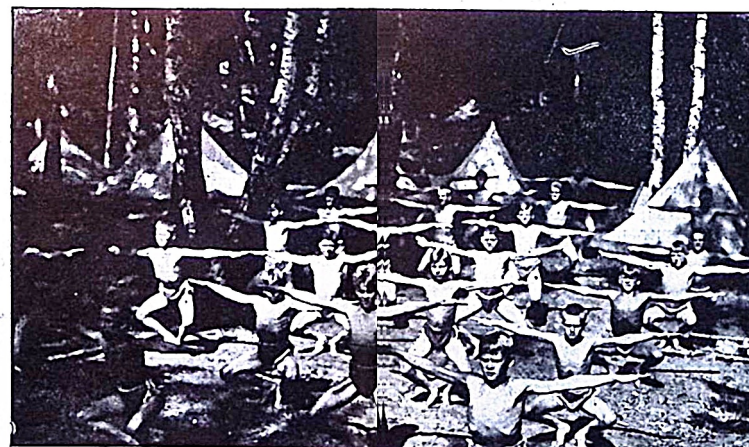
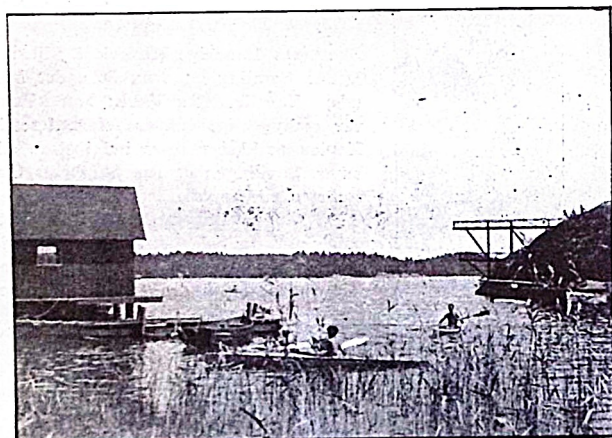
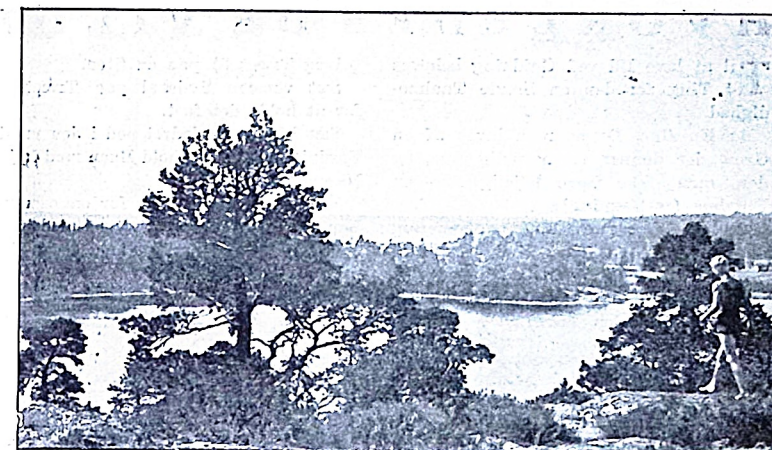

Kano med fælles Maal ude i Skærgaarden. Naar Maalet er naaet, hvad der for Fodgængere tidt kan være drøjt i 35° Varme, saa smager Middagsmaden herligt. Vi nyder Naturen, bader, holder Lejrbaal og sover herligt om Natten, enten i Telt eller under aaben Himmel, for den næste Dag at vende tilbage til Skatboet.

Jeg deltog i flere saadanne Udflugter, men at fortælle om mine Oplevelser paa disse, kunde fylde flere Bøger. Ja, I skulde være med paa en saadan Tur, vi følger ikke Vej eller Sti, vi gaar lige frem gennem Terrænet, over Klipper, gennem Skov og Krat, intet kan standse os, vi vil frem, og vi kommer frem.

Jeg mindes ogsaa en maanelys Aften, da vi pr. Kano langsomt padlede os gennem det smalle Sund „Kolstrøm“ ned til Beatelund, hvor det svenske Spejderkorps i Aar fejrer sin 15 Aars Bestaaen med en stor international Lejr; det var en Oplevelse, jeg kunde ønske, at enhver af jer engang maatte faa. Den Tur kan simpelt hen slet ikke beskrives, den skal opleves. — Og hvad, i Aar har I Chancer for at faa denne Oplevelse, tag med til „Beatelund“ — det ligger ikke saa langt fra Skatboet, tag den Oplevelse, det er at tilbringe en Ferie der, og vend hjem, belæst med Minder og Indtryk, der varer hele Livet.

Bis.

Udsigt over Grisslingen

Vigen med Baadehus og Vippe

Skatboet

Morgenmnastik

Svømmeinstruktøren arbejder
(Side 14)

Ved Säbyviken

Søndagshumør

Ved Beatelund

Lejrbaalspladsen
(Side 15)

HVORLEDES DE VILDE LAVER ILD

Til at lave Ild ved Gnidning behøves 4 Ting foruden en Smule Taalmødighed.

1) En *Buc*. Denne maa laves af en Gren, der danner en naturlig *Buc*, og den maa ikke være bøjelig som en Flitsbue (se Tegning).

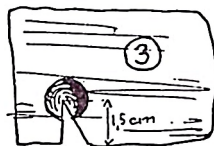
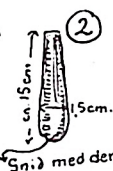
2) En lige, rund Pind af *Elmetræ*, som er halvrund i den Ende, der skal bruges til Gnidning. Den runde Ende maa ikke være glat, den skal helst bestaa af smaa Flader, saa den bliver ru, og mellem hver Gang, der prøves, maa det forkullede Træ skæres af.

3) Et fladt Stykke *Elmetræ* med en lille halvrund Fordybning (se Tegning). Hakket maa skæres som vist.

4) Et lille, fladt Stykke Træ med en halvrund Fordybning; dette bruges til at styre den runde Pind med.

Fremgangsmaade.

Anbring den runde Pind 2) i Buen som vist.

Gnid med denne Ende

Fremgangsmaade

Læg Træet 3) paa en Sten.

Sæt venstre Fodsaal paa Træet 3) for at holde det fast.

Sæt Pinden 2) lodret ned i den runde Fordybning i 3) og hold Buen med højre Haand.

Venstre Haand sættes for om venstre Ben, og Haandleddet støttes mod venstre Ben. Med Haanden holdes det lille

Stykke Træ 4) ned paa den øverste Ende af den lodrette Pind 2).

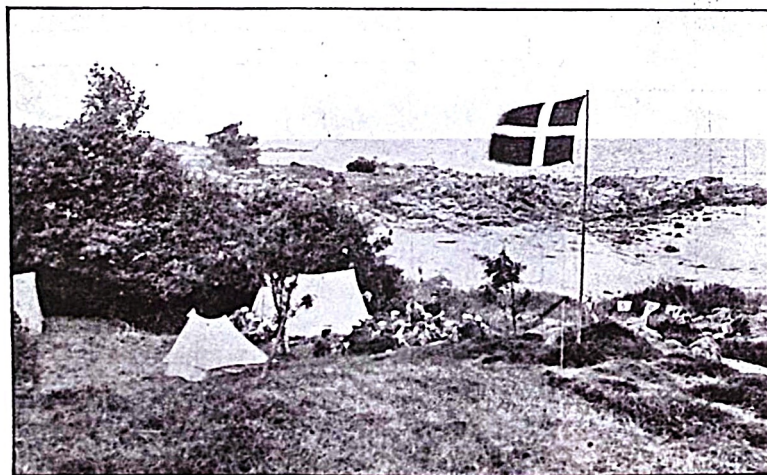
Tryk ned med venstre Haand — uden at presse alt for haardt — og støt hele Tiden venstre Haand mod venstre Ben.

Træk med højre Haand Buen hurtigt frem og tilbage. Det vil snart begynde at ryge, men der fortsættes, til den sorte Klump af det glødende Tønder falder ud af Hakket i 3). Gløden kan ikke ses, før Tønderet er faldet ud af Hakket.

Fjern Gløden med en Kniv og anbring den i noget tørt Hø eller noget andet letfængeligt. Blæs langsomt paa Gløden, til der gaar Ild i Høet.

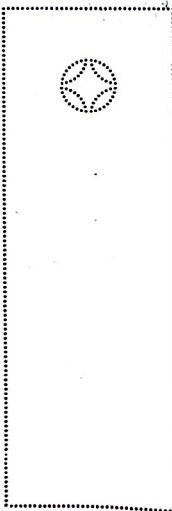
Det er mange Gange lettere at lave Ild med en Tændstik, men prøv alligevel en Gang denne Metode; det kan gøres; jeg har i hvert Tilfælde selv gjort det.

Ove.

J. Øbro.

I Lejr.

EN TERRÆNSKITSE

Hvis I ude i Terrænet vil lave en Skitse, saa maa I jo gribe det forskelligt an, efter det Maal, som I har dermed.

Er I paa en Tur kommet til et smukt Punkt, hvorhen I maaske aldrig mere vil komme, saa vil I maaske holde Omgivelserne fast paa Papiret, saaledes som I ser dem. I fremhæver særlig det væsentlige og udelader de Enkeltheder, som ikke er paafaldende. Har I kunstnerisk Begavelse, saa kan I ogsaa samtidig bringe Jeres egne Følelser til Udtryk. Kort sagt, I laver en personlig Skitse (Fig. 1).

Er I derimod f. Eks. paa Øvelse sendt ud som Patrulje for at undersøge fjendtlige Stillinge, saa faar Skitsen en anden Opgave og bliver en ren Terrænskitse (Fig. 2 og 3).

Det væsentlige ved saadanne Terrænskitser er:

1. Hurtig Opfattelse af Terrænet, ofte under ugunstige Betingelser (Dækning imod Opdagelse).
2. Tegningen maa gengive de Terrængenstande, der er af Betydning for Helheden.
3. Personlig Opfattelse og Fremstilling maa træde fuldstændig tilbage.

Det kommer mindre an paa Skønhed end paa Klarhed. Derfor maa man saa vidt muligt gøre komplicerede Former paa Træer, Buske o. s. v. simple og kun give Agt paa, at de er rigtig ordnet med Hensyn til Rummet.

I denne Forenkling af de enkelte Genstande kan man gaa saa vidt, at man for Fremstillingen af Huse, Kirker, Løvtræer, Naaletræer osv. kan benytte bestemt formede Tegn. Saaledes bliver en Terrænskitse til et Skema eller til et Rids (Fig. 3) i Modsætning til en *Kortskitse*, der jo som bekendt gengiver *Grundridset* af et Landskab.

Efter *Jugendland*
ved Henning Christensen.

Fig. 1.

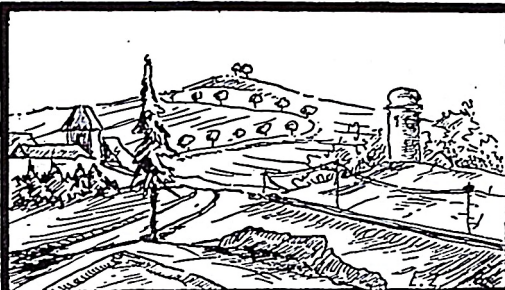

Fig. 2.

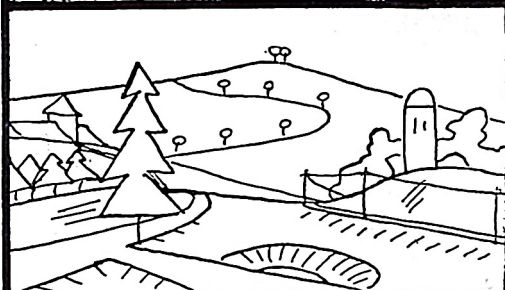
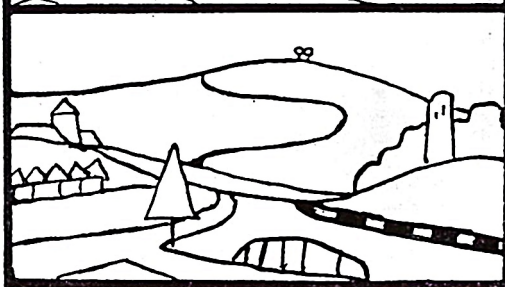

Fig. 3.

Hvis du vil øve dig i at tegne en Skitse som Fig. 1, kan du begynde med Ridset Fig. 3 og derefter udarbejde Enkelthederne nærmere.

SE

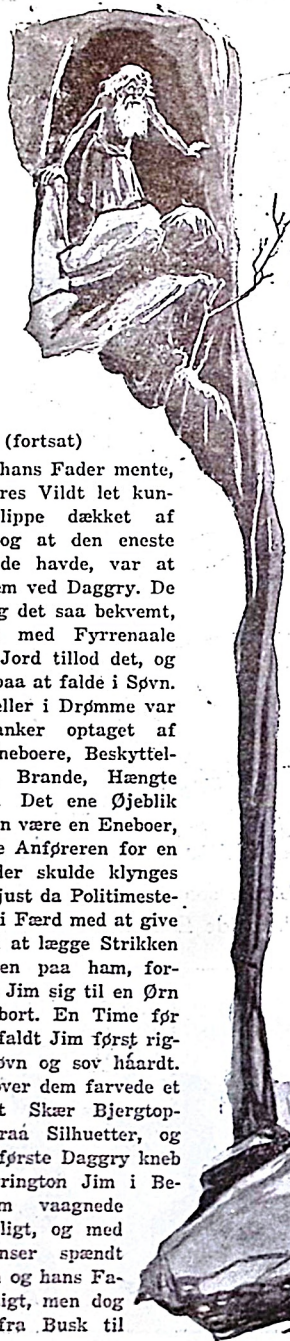
PRÆMIEOPGAVEN

paa 3. Omslagsside.

HVAD MØRKEKAMMERET AABENBAREDE

Af Francis J. Rigney. Illustreret af Forfatteren. Oversat af M. Westergaard.

(fortsat)

Jim og hans Fader mente, at deres Vildt let kunde undslippe dækket af Mørket, og at den eneste Chance, de havde, var at rykke frem ved Daggrø. De gjorde sig det saa bekvemt, som den med Fyrre-naale dækkede Jord tillod det, og prøvede paa at falde i Søvn. Vaagen eller i Drømme var Jims Tanker optaget af gamle Eneboere, Beskyttelseskorps, Brande, Hængte og Ørne. Det ene Øjeblik kunde han være en Eneboer, det næste Anføreren for en Bande, der skulde klynges op, men just da Politimesteren stod i Færd med at give Ordre til at lægge Strikken om Halsen paa ham, forvandlede Jim sig til en Ørn og fløj bort. En Time før Daggrø faldt Jim først rigtig i Søvn og sov hårdt. Højt over dem farvede et rosenrødt Skær Bjergtoppenes gråa Silhuetter, og ved det første Daggrø kneb Hr. Carrington Jim i Benet. Jim vaagnede øjeblikkeligt, og med alle Sanser spændt krøb Jim og hans Fader hurtigt, men dog lydløst fra Busk til

Busk, fra Skjulested til Skjulested, og endelig naaede de det sammenfildrede Buskads omkring „Spøgelsetræet“. Uden noget Varsel kløvede et højt, hæst og hvinende Skrig Luften, saa det nær havde skræmt Livet af de to Jægere, og ned et voldsomt Vingesus brasede den store Ørn, som Jim havde snuppet paa sin forrige Tur, ud af Løvskjule og svang sig op mod den klare Morgenhimmel. Den svævede rundt, alt imens den udstødte hæse Skrig, og nu og da for den ned, som om den vilde angribe. Eengang kom den store Fugl som en Pil farende forbi Jims forbavsende Ansigt i faa Alens Afstand, men et kort Slag med Halefjerene sendte den atter tilvejs, hvor den vedblev at kredse rundt med høje Skrig.

„Minsandten om det ikke er Methusalems Pladshund,“ udbrød Jim. „Spillet er tabt, saasnart den gamle Mand aner Uraad,“ sagde Jims Far fortrydeligt. Han har sandsynligvis skjult sig for stedse ved dette Spektakel. „Ja,“ hævdede Jim, „men jeg vil ransage hver Busk og undersøge hvert Jordhul i Kilometres Omkreds, før jeg gaar ned fra Bjergene igen. „Udmærket,“ samtykkede hans Fader, „lad det være et Ord, og jeg skal nok hjælpe Dig. Lad os sige, vi begynder lige her, hvor vi er.“ Straks banede de sig Vej gennem det tætte Krat, fulgt af den ophidsede Ørns vedholdende Skrig. Det var en vanskelig Færd, men deres Anstrengelser belønnedes, idet de snart opdagede en smal Sti, som førte gennem Buskadet, over blød Jord og haard Klippe, til et andet Buskads. „Det udgaaede Træ er hans Udkigspost,“ sagde Jims Fader, „for Udsigten herfra er daarlig.“ Bagved det an-

det Kratparti stod der to Klippestykker lige ret op og ned, og mellem dem var der en smal Passage. Vi bliver nødt til at kravle gennem dette Buskads, hvis vi skal til vor Vens Hoveddør,“ mente Jim. De lagde sig ned paa Jorden igen, og da de paa Hænder og Fødder var krøbet næsten halvvejs igennem Buskadet, brasede en mægtig Kampesten ned og blev siddende fast imellem nogle Klippestykker lige i Vejen for dem. Hvis Kampestenen var rullet videre uden Hindringer, vilde de begge være blevet dræbt. Nu slap de med Skrækken. „Naada,“ sagde Hr. Carrington, der først genvandt sin Ro, det er en nydelig Modtagelse at give sine Gæster; men ser Du, Jim, vi maa hurtigt se at slippe ud herfra, før et nyt Bevis paa Gæstfrihed bliver sendt ned til os.“ I samme Øjeblik, Jim kiggede i Vejret, udstødte han et Vræl. „Se, Far, der staar den gamle Fyr i Hulen deroppe i Klippevæggen. Hvordan i Alverden er han kommet op ad den over 100 Meter lodrette Klippevæg?“ Jims Fader saa forbavset op og opdagede den mærkelige Fremtoning. „Jeg tør vædde paa, der er en Køkkentrappe,“ sagde Jims Far, og vi maa se at finde den hurtigst muligt, før han faar Tid til at tage flere Smaasten i Hovedet paa os.“ Fader og Søn gik hurtigt i Dækning, og da de havde passeret Kampestenen, der kunde have gjort en brat Ende paa deres Liv, kom de ind imellem de lodrette Klippestykker og fandt en raat tillavet Sti af Kampesten, som gik rundt i en Halvcirkel og jævnt opad gennem Buskads og forkrøblede Skovpartier. Uden at spille et Sekund fulgte de denne snoede Sti og befandt sig pludselig uden for Indgangen til en Hule. Hvad

skulde de nu gøre? Hvis de skulde følge Raadet fra Ørnen, som skreg ned til dem fra umaadelige Højder, vilde de straks være vendt om; men de var temmelig fortørnede paa Ørnen og agtede ikke at tage mod Raad af nogen af den Slags. Medens de stod der og talte, blev de overrasket ved at se Genstanden for deres Jagt

komme tilsyne lige i Hulens Indgang, hvor han stod og med vrede Fagter truede dem med en Kølle. Han var nøgen, naar undtages et Lændeklæde, der saa ud til at være lavet af Græs eller Træbark. Jim rakte Haanden i Vejret som et Fredstegn, idet han haabede at vinde lidt Tid til at tage et „Snapshot“, men denne Bevægelse syntes at ophidse den gamle Mand meget mere. Han slyngede rasende sin Kølle efter Jims Hoved, som den nær havde ramt, og dernæst gav han sig til at kaste med Sten. „Han kan ikke have mere Ammunition,“ sagde Jim. Lad os storme ham, Far. Vi kan slippe godt fra det, og vi kan forresten ikke vende om. Lad os storme ham og vise, at vi virkelig ikke har ondt i Sindet. Han kan sikkert ikke gøre megen Modstand, og vi maa kunne overmande ham uden at gøre ham væsentlig Fortræd.“ Nu var det den gamle Mands Tur til at blive bange, og da han havde kastet en sidste Sten, gjorde han omkring og skyndte sig ind i Hulens. Den gamle Mand syntes at trække Vejret med Besvær, derfor nærmede Jim og hans Fader sig roligt. De befandt sig i en rummelig Hule, som viste Spor af at blive benyttet til Menneskebolig, og der syntes at være mange smaa Indgange i Hulens Vægge til andre Rum. I en af disse Indgange saa Jims skarpe Øje en Masse smaa Sække, men han havde for travlt med at prøve paa venligt at nærme sig den gamle Mand. Han og hans Fader rakte deres Armé ud og skulde lige til forsigtigt at røre ved denne tilsyneladende skrækslagne gamle Fyr, da han ganske pludseligt gjorde et Spring op i et Hul i Væggen og forsvandt igennem det. Jim stønnede af Rædsel, men i et Nu sprang hans Fader frem og naaede ned paa den anden Side. Jim fulgte efter, og da han stirrede ud paa Kanten af den 100 Meter høje Klippe, saa han den gamle Mand hænge paa den yderste Rand af Klippevæggen; — en Klippespids havde grebet fat i hans Lændeklæde. Hr. Carringtons Hurtighed, da han greb Eneboeren, havde uden Tvivl hindret det primitive Lændeklæde i at blive flaaet og reddet den gamle Mands Liv. Den mystiske Gamling blev under svage Protester, ved forenede Kræfter af Far og Søn trukket ind i Hulen og overmandet. „Hvad er det,“ spurgte Jim ligegyldigt, da hans Blik faldt paa et forslidt og falmet gammelt Stykke Papir, der som en Pla-

kat var klistret op i Hulens bagste Væg. „Belpønning,“ læste han, og da han gik nærmere for at læse den mindre Skrift, faldt hans Øje paa en meget udvisket Underskrift, som var kradset paa helt nederst paa Plakaten. Han trak Vejret tungt og udbroød ophidset: James Carrington! „Hvorfor — hvad,“ — begyndte han, da den gamle Mand pludselig holdt op med at græde og udstødte: „Nævn ikke det Navn, den Mand er død.“ „Saa-e,“ sagde Jim, „han er overordentlig levende, og han staar lige foran Dem! Her er mit Navn og min Adresse paa en Konvolut. Sig mig, er det muligt, at De —“ Men den gamle Mand var nu nær ved Jim og stirrede ham ind i Øjnene. „Jim, Jim,“ raabte han pludseligt. „Du er ikke død trods alt. Du lever, Jim, men men — Nej, det kan ikke være sandt, Du døde for saa mange Aar siden. Jeg gjorde mit bedste den Nat for at redde Dig — jeg var iblandt den Bande, der brændte Dit Hjem. Jim, Jim, tro mig,“ raabte han, „jeg vidste ikke, at Du og Din Venner var der, da vi omringede Huset. Du kan nok huske, Jim, det var en mørk Nat — jeg mødte en Skare Mænd — jeg kunde ikke se deres Ansigter — en af dem, en „halfcast“, som Du stoledes paa, forestillede sig for mig og sagde, at Mændene var Beskyttelseskorpset. Han gjorde Tegn til mig, at jeg skulde gaa med — der var ingen, der talte — han hviskede til mig, at han havde opsnuset et Par Mand, som havde plyndret mig nogen Tid i Forvejen. Jeg kendte ikke Sandheden, før vi slog Døren ind, Jim. Jeg ved ikke, om Du hørte, jeg sagde til Dig, at jeg vilde redde Dig — men Jim — jeg kunde ikke!“ Den gamle Mand talte, som om han henvendte sig til et Genfærd, og han vedblev som i Feberildelse: „Men jeg fik fat i Banden — hver eneste een af dem. Det varede Aar og Dag, Jim. De fleste af dem kom her alene, for de sto-

lede ikke paa hverandre — de jagede mig og Guldet — Dit Guld, som jeg stjål fra dem, medens de alle var bedpvede af Spiritus. Jeg blev ogsaa, Jim, jaget af Beskyttelseskorpset, før en af dem havde set mig den Aften. De troede, jeg hørte til Banden. Papiret der paa Muren indeholder mit Navn sammen med de andre, der skulde paagribes — men, Jim, — drømmer jeg eller er jeg gal? Jeg taler med Dig, men jeg ved, Du er død!“ Den gamle Mand vaklede forover, men Jim og hans Far greb ham i Tide. De satte ham forsigtigt ned paa en Sten, og Jims Fader fortalte nu den forvirrede Gamling Fortsættelsen af hans egen Historie. Eremiten fra Bjergene nikkede forstaaende (eller bekræftende), og da Beretningen var sluttet, rejste han sig op og sagde: „Endelig tør jeg drage tilbage med mine Venner. Han oplyste om mange skjulte Sække med Guld og sagde: „Det er jeres, tag dem.“ Eneboeren fandt et Hjem hos Efterkommerne af sin Ven fra gamle Dage. Et Mindesmærke over Beskyttelseskorpset blev rejst, og Jim ikke blot afsluttede sine Studier, men han skænkede Universitetet en god Sum Penge.

Boys Life.

Redigeret af R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, Kbhvn. K. Tlf. 10909.

DE DANSKE SØSPEJDERE

Formand for Divisionsrådet: Kap-
tajn K. V. Høyer, Gl. Kongevej 80, V.
Telf. Vester 3356.

Divisionschef: R. Feldbeck Christian-
sen, Landemærket 3, 1. Sal.

DIVISIONSRAADSMØDE.

Lørdag den 12. Marts holdt Divi-
sionen Møde i København for at drøfte
Sommerens store Begivenhed, Søspeg-
derstævnet. Planerne blev enstemmigt ved-
taget. Disse er i det store og hele som
opgivet i sidste Nr. af Spejdernes Ma-
gasin. Propositionerne er for Tiden ved
at blive udarbejdede og vil i sin Helhed
blive offentliggjort i Maj Nr.

Om Søndagen samledes Tropsførerne
fra København og Provinsen for at bese
de københavnske Søspegderstationer,
hvorefter der ved et kammeratligt Sam-
vær blev udtalt udelt Begejstring for
det kommende Stævne.

SKOVSHOVED TROP

begynder at vejre Foraaret. Vi kan jo
lige saa godt indrømme det: Selv om vi
ikke ligefrem ligger i Dvale om Vinte-
ren, saa er Sommeren dog de store Be-
givenheders Tid.

Der er nok at tage fat paa nu i For-
aaret: „Willemoes“ skal paa Land og
have Hovedsyn, og imens skal vi have
Baadene gjort i Stand, saa vi er klar
med dem og kan tage fat paa „Wille-
moes“, naar den kommer hjem igen. Og
saa skal der ogsaa være Tid til Træ-
ningen til Søspegder-Stævnet til Som-
mer.

Da Konkurrencerne ved dette Stævne
er af saa søspejdermæssig Karakter, at
Træningen kan foregaa om Bord, behø-
ver vi ikke at gøre os nogen Skrupler
over, at vi som sædvanlig vil gøre en
Langtur i Begyndelsen af Juli, selv om
den i Aar ikke bliver saa storslaet som
i Fjor, da vi var til Søspegderstævnet
paa Thorø.

Søndag den 27. Februar havde vi en
lille privat Konkurrence i 2-Flags-Sig-

nalering med Knud Hedegaard-Broch
fra 1. København som Dommer. Resulta-
terne viste gode Muligheder for en pæn
Præstation ved Konkurrencen paa det
internationale Stævne til Sommer.

Endelig ønsker vi vore Kammerater
godt Held med Foraarsarbejdet.

Aage Broby,
Tropsfører.

Skansevagten paa „Andrés“.

STEGE TROP.

Beretning om Sommeren 1926.

II.

Næppe hjemkommen fra den begiven-
hedsrige Sommertur fik Troppen d. 16.
Juli Besøg af en Afdeling tyske Søspeg-
dere fra Hamborg. De var 9 Mand med
Oppakning og en Hund roet gennem
Floder og Kanaler og var endelig med
deres tilsyneladende ret skrøbelige Får-

tøj gaaet over Østersøen til Lolland, og
derfra var de efterhaanden naaet frem
til Vordingborg, hvorfra de meldte de-
res Ankomst til Stege. De fik en Tur
med „Andrés“, blev inviteret til Middag
i de forskellige Hjem, blev indkvarteret
om Bord, kørt til Klinten og trakteret
med Kaffe m. m. Underholdningen fore-
gik i en nygermansk Dialekt suppleret
med forskellige plastiske Øvelser og
Fingersprog. Der skal endog være holdt
Taler stimulerede af Kaffen. Hamborg
Troppen drog snart videre paa sit Togt
til København, og „Andrés“ fik knap
Tid til at vende sig efter Besøget, hvor-
den havde genlydt af sære Tungemaal,
før den maatte ud paa næste Sommer-
tur, som gik op i Sundet med Besøg i
de fleste Havnebyer. Denne Tur varede
fra 18. til 25. Juli og forløb godt i en-
hver Henseende. I August var „Andrés“
en Tur i København fra d. 3.—6., bol-
trede sig ellers i de hjemlige Farvande
og var saa endelig omkring d. 20. en
Tur til Flensborg og de sønderjydske
og fynske Farvande. I September holdt
Troppen sig „indenskærs“, og endelig
d. 3. Oktober gik „Andrés“ for sidste
Gang forbi Kallehave og tilbage til
Stege, hvor Standeren blev halet ned
efter en i alle Henseender ualmindelig
vellykket Sæson. Kort efter blev „An-
drés“ lagt til Hvile i „Flaadens Leje“, og
d. 24. Oktober var Afrigningen tilende-
bragt, og det indendørs Vinterarbejde
tog sin Begyndelse og er siden blevet
støt fortsat. Men 1926 glemmes ikke saa
snart i Stege Trop.

C. M.

SØSPEJDER-STÆVNET.

Til Sommer skal vi jo have Søspegder-
Jam — nej, det er sandt, det maa det
jo ikke hedde — vi skal altsaa have
Søspegder-Rally her i Danmark til Som-
mer.

Naa, hvad det nu hedder og ikke hed-
der, saa kommer man til at tænke til-
bage paa Søspegder-Jamboréen i Ant-
werpen i Fjor med dens smaa pudsige
Hændelser.

Hvem husker ikke den lille *Henry*, der talte Engelsk som en indfødt og var Lejrens Postmester. Aldrig glemmer jeg hans pudsige Ansigt, da Sonne Kofoed, der havde fundet hans Tegnebog paa Vejen — for at spille ham et Puds — bad ham om nogle Frimærker, og han opdagede, han ikke havde Tegnebogen. Men endnu pudsigere var hans Ansigt, da Sonne Kofoed højtideligt overrakte ham den. Det morsomste var dog, da han genvandt Fatningen og sagde: „You asked for stamps, Master!“

En anden Dag kom Føreren for Sea-Scouts Belgique over til mig og forklarede mig, at han ombord havde en Spejder, der talte flydende *Skandinaviske* og gerne vilde hjælpe mine Spejdere ved Indkøb i Byen eller lignende. Da jeg aldrig før havde hørt Tale om det Sprog, gik jeg ombord for at snakke lidt med Skandinaven. Det viste sig saa — det fik jeg at vide paa Engelsk, der var det eneste Sprog, vi kunde gøre os forstaaelige for hinanden i — at han var født i Finland og havde boet der de to første Aar af sit Liv og derfor kunde nogle enkelte Ord af en nordsvensk Dialekt.

Men siden vi er inde paa Sprog, saa vil jeg endnu lige minde om Lejrbaalet den sidste Aften, hvor Spøjtnant *Dahl* overrakte Antwerpen-Spejderne en Porcelæns-Maage fra Det danske Spejderkorps og med bevingede og lyriske Ord tolkede det symbolske paa Engelsk. — Og den hos Danske og Engelske henholdsvis forstaaende og uforstaaende Overraskelse, da Mr. de Hasque takkede — paa Dansk. Jam.

KØBENHAVNS 2' SØSPEJDER TROP

Jeg ifører mig mine Spøstøvler, finder en gammel Oliefrakke frem.

Saa hejser jeg Bramsejl — Røjler — Sky og Maanesejl, sætter Jager-Flying Jib, og saa er jeg klar.

Ser I Drengene, det var paa de sydlige Bredder, dernede, hvor Fiskene har Vinger, og hvor Solen smelter Ankerne, som ligger kattet paa Bakken, at jeg en Dag opdagede, at vi, med mægtige Skridt eller med et Par hundrede Spmil i Eetmaalet nærmere os d. 6. Februar.

For uindviiede maa det lyde som umuligt; men det er sandt, at Dagen begyndte med, at han satte 7 Mand til at banke Rust paa en Ankerkæde, der var saa fortaaret af Rust, at der knapt nok var Jern tilbage; saa blev andre 7 sat til at skrabte Rundholter med de Skrabere, som han selv havde lavet.

Da vi saa naaede længere op ad Dagen, maatte han selv til Tops, for der var ingen andre, der som han forstod at bevæge sig i de himmelhøje Master; allerede for Aar tilbage var han af Neptun selv slaaet til Ridder af svimmelhøje Bramstænger, men endnu er jeg ikke naaet Kærnen, først efter 3 Timers Slid varskoede han Frokost, og saa, lige som han selv med stor Appetit havde spist 3 Stykker med Flæsketeg og 5 Stykker med andet, sagde han: „Er der nogen, der vil have et Par Stykker med noget „pødt“, jeg tror det hedder italiensk Salat“ — først da lo vi over hele Linien, for vi vidste saa saare godt, at han dermed mente, at nu var Frokosten forbi, og at han ønskede at se os ved Arbejdet igen. Men nu holdt jeg først Middag.

Vi havde ellers faaet Løfte om Frihed Kl. 3 — dog med Forbehold — for den blev baade 4 og 4½, inden han og jeg havde lavet Kunstspjeldet færdig i det store Fokkestag; men da kunde vi heller ikke mere, Sveden stod os af Panden, og vor Mund mindede om en Dampers Udbløsningsrør.

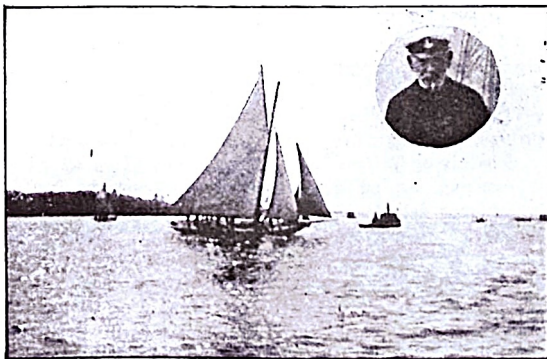
Baadsmændens Røst hørtes fra for til agter som en kærkommen og ventet Ordre. — Hr. Kaptajn — Chokoladen er færdig, og da — for første Gang i Løbet af Dagen kom jeg i Tanke om, at der var Fødselsdag — Jubilæum og Stiftelsesfest m. m.

Vor Tropsfører, Hr. Beredermester Eriksen fyldte d. 6. Februar 36 Aar; han ønskede det slet ikke. Samme Dag for 1 Aar tilbage indviiede vi vort eget Tropshus, og samme Dag for 5 Aar tilbage begyndte Hr. E. igen efter Krigen med en Drengbevægelse til Søs.

Dengang havde Hr. Eriksen et ganske lille Fartøj „Her er vi“, og med dette og en fuld Last Drengene ombord kløvede han Sundets Bølger; han skabte paa denne Maade et helt lille Skoleskib, han uddannede Drengene til at færdes paa Havet, lærte dem at lukke Øjnene op for det store Havs Skønhed, viste dem de fine Linier i de store stolte „deepwater“ Skibe, som dengang sejlede Sundet ud og ind, lærte Drengene at agte paa Havfuglenes Skrigen, fortalte dem om barske Sømænd, om Mænd, der trods et Jernhelbred og en Staalarm havde maattet bukke under for Stormens og Havets Magt. Aarene gik, den lille Styrke, som troligt havde holdt sammen i ondt og godt, voksede, spændte nu over mere Materialer, havde faaet flere Tilhængere, og saa d. 6. Februar 1926 blev Tropshuset indviet. Da var Hr. E.s første Maal naaet, nu havde han bedre Betingelser for at drive Sagen frem. Det er lykkedes for ham, i Dag høster han den utaknemmelige Ære af det hele, af alt sit Arbejde. Men — han har ikke tabt Modet, langt fra, hans Mod styrkes fra Dag til Dag, hans Maal bliver fra Dag til Dag større, han kan ikke mættes.

Hr. E.! Jeg er overbevist om, at paa denne din Højtidsdag, da hyldes du ikke blot af dine Drengene og Førere, det ved du, du gør; men du mindes af „Det danske Spejderkorps“ for din Trofasthed, for din Dygtighed og for din Uegenlytte.

Hans E. Nielsen,
(Styrmand).

„Andrés“ med den ældste Spøspejder.

Redigeret af Esther Muus, Lyngbyvej 215, Hellerup.

TYREFÆGTNINGEN I KOSTALDEN

Alerede i Løbet af den første Dag gik det op for Hr. og Fru Sten, Jørgen og Thomas' Forældre, at man næppe burde have inviteret Christian ud til Kærup i Pinseferien, og at deres to Dreng havde haft Ret, da de saa ynkeligt havde bedt om at maatte slippe for Fætterens Besøg. Men man maatte jo huske paa, hvor gæstfrit Familien i Hovedstaden altid tog mod Kærupperne, naar disse et Par Gange om Aaret kom til Byen, derfor havde man maattet gøre Gengæld, og derfor var Christian blevet inviteret.

Men det gik ikke, nej, det gik skam ikke, Christian var alt for vild, aldeles ikke til at holde Styr paa — Jørgen og Thomas var en Fortvivlelse nær — og lege! Han kunde slet ikke lege! Næppe var de begyndt paa en Leg, saa var han ked af den, og saa maatte de til noget andet, og deres to bedste Legekammerater, Præstens Peter og Degnsens Lauritz, der havde været bedt til Middag og skulde være blevet til Aften med, dem havde han villet slaas med, og saa var de stukket af begge to, for der var jo ingen, der kunde staa sig overfor Christian, saa udpekuleret som han var!

Ak ja, det var med et tungt Hjerte, at Jørgen og Thomas lagde Hovedet til Pudsen første Pinsedags Aften. Pinsen! ja, det var rigtignok en rar Pinseferie, de havde i Udsigt, jo Tak, de skulde love for det!

Og den næste Dag, den blev sandelig værre endnu! De bestilte ikke andet end at træve i Hælene paa Christian, og — uh, hvor de ærgrede sig! Hvad skulde det nu f. Eks. til at jage saadan rundt med Kørerne, der stod i Tøjlr paa Kløvernen? Flere af dem kom da ogsaa løs, men — hu hej, det var netop Vand paa Christians Mølle, for saa kan det nok være, at den vilde Jagt gik hen over Markerne, naada, hvor Røgteren bandede og skældte; men han havde saamænd ogsaa Grund til det.

I det hele taget — Dyrene, dem var

Christian slem efter, og Proprietær Sten var smækvred og ærgrede sig lige saa meget som sine Dreng. Tyras, den gamle Hønsehund, hvor var nu dens gode Middagssøvn paa Tæppet inde i Kontoret? Og Lavmand, den lille sjove Gravhund, den bandt Christian en Kasserolle i Halen paa, og stakkels Lav-

En rask Gaa-tur. 5. Absalon Ulve.

mand viste sig i den Anledning i Besiddelse af Egenskaber, som selv den mest berømte Væddeløber ikke behøvede at skamme sig ved, kort sagt, den løb, som gjaldt det dens Liv og Velfærd, den „kasserullede“ ligefrem hen ad Vejen, paastod Christian; men det utaaligste var, at Jørgen og Thomas ikke kunde bare sig for at grine af stakkels Lavmand, skønt de ærgrede sig, ja, hvor de ærgrede sig! De skulde bare være Tyras og Lavmand, de skulde skam nok vide at forsvare sig, det skulde Christians Læge snart faa at mærke!

Og saa røg han! Ganske vist, Jørgen og Thomas fik ikke just Kvalme af lidt Rygning, men det foregik altid langt borte i en eller anden fjern Grusgrav eller bag en Mergelgravs Brinker; men Christian, ja, Proprietær Sten kom for Skade at opdage sin kære Nevø med Cigar i Munden inde i Hestetalden, hvor han spillede Manden for det hele, skønt Rygning i Staldene paa det strængeste var forbudt, og Forbudet derimod var bekendtgjort ved Opslag baade ude og inde; og Proprietæren blev da ogsaa saa knusende gal i Hovedet, at han for det første hev Christian med samt hans Cigar ud af Stalden, og dernæst lovede sig selv, at ved næste givne Lejlighed skulde samme Herre blive hevet ud, og det noget længere end blot ud af Hestetalden! — Se, det havde Proprietær Sten lovet sig selv dyrt og helligt, og det varede da heller ikke længe, før Christian gav ham Anledning til at indfri sit Løfte.

De havde paa Kærup en Tyr, en Præmietyr var det endda, og stor og smuk var den, men et uvant Bæst og virkelig i højeste Grad farlig for sine Omgivelser. Naar Kørerne om Foraaret kom paa Græs, havde den tidligere altid plejet at komme med; men siden den forrige Aar havde revet sig løs og skamferet en gammel Husmand, der gik Røgteren til Haande, skete det ikke mere. Nu blev den holdt inde i Stalden, hvor den stod bunden med en forsvarlig Halslænke og med Ring i Næsen, og en fæl Ka'l var den sandelig at se til, som den stod der med vilde, blodskudte Øjne, stadig brummende, af og til udstødende korte, dumpe Brøl, og god var den skam heller ikke at have at gøre med, det maatte gamle Anders Husmand bekende, der nu humpede om ved et Par Krykker; godt for ham endda, at han slap med Livet fra den Historie i Efteraaret! Proprietær Sten var selvfølgelig snart kommet paa det rene med, at det for alt i Verden gjaldt om at holde Christian

borte fra Tyren. Det var et Par gale Asner begge to, og kom de sammen, kunde det let blive en net Historie.

Det var derfor heldigt, at Kostalden var i en Bygning, der laa for sig selv ovre paa den anden Side af Vejen, og man havde da til en Begyndelse med virkeligt Held faaet Christian bildt ind, at det var et fremmed Hus, der laa derovre, som slet ikke hørte til Kærup; desuden blev for en Sikkerheds Skyld de af Kostaldrene, der kunde, laaset af, de andre blev bundet til indefra med Hysing, Jørgen og Thomas fik strænge Ordre til at være paa deres Post, og alt syntes da ogsaa at gaa, som det skulde — og saa gik det dog galt alligevel!

Det hændte allerede Tredjedagen efter Christians Ankomst. De tre Dreng gik udenfor Gaarden, og Christian saa som sædvanlig ud til at pønse paa, hvad han nu skulde til at finde paa at forbyde sine Omgivelser med. Da kom uheldigvis Anders Husmand humpende forbi paa sine Krykker. Naa, gammel var han jo, gik maaske allerede lidt i Barndom, og efter den uhyggelige Begivenhed med Tyren i Efteraaret havde han, som rimeligt var, fattet et gløden Had til den firbenede Skabning, der nær havde gjort Ende paa hans arme Liv, og han plejede derfor næsten altid, naar han kom forbi Kostalden, at true med Krykken og spytte: „Føj, dit røde Utaask, du skulde ha' været slagen ihjel, sku' du!“

Dette hændte nu ogsaa ved denne Lejlighed, og det saa Christian. Hans altfor livlige Aand var straks paa Færde. Hvad var det? Hvad betød det? — og et Øjeblik efter var han i Samtale med den gamle Anders, og gamle Anders, hvis Yndlingsemne Tyren havde været i de sidste tre Fjerdingaar, plaprede naturligtvis ud med det hele, og dermed gik Hemmeligheden fløjten!

Da Anders Husmand omsider var blevet færdig med sin Lidelseshistorie og smaahostende fjernede sig henad Landevejen, blev Chri-

stian et Øjeblik staaende og skrabede betænksomt i Vejstøvket med den højre Støvlehæl. Jørgen og Thomas holdt sig fulde af Uro i Nærheden af ham. De havde med Skræk hørt Anders fortælle det hele, uden at de havde kunnet forhindre det, og nu — — (Forts.)

„KONG VOLMERS TROP“S ULVEFLOK.

Vordingborgtroppens Ulveflok er atter genopstaaet. Vi er allerede 24 Ulveunger, som snart skal aflægge Løftet. Saa snart vi har gjort dette, vil vi gaa i Gang med Træningen til Første Stjerne, saa at vi kan faa den, saa snart de to Maaneder er gaaet.

Søndag d. 6. Marts: Floktur; vi skulde have været i Skoven, men da det øsregnede, maatte vi ned i Spejdernes Lokale, hvor vi legede og lavede Knob.

Tirsdag d. 8. Marts: Flokspøde i Spejdernes Lokale. Vi lærte Knob — at

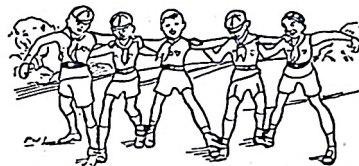
„Sømandens Dag“. 5. Absalon Flok.

HVORFOR
har
DIN FLOK
ikke
skrevet til
ULVEREDAKTØREN?

hilse — træde an og af. Vi øvede os ogsaa i at tegne, og til sidst blev vi ind delt i Bander.

Vi haaber, at vi alle, næste Gang I hører fra os, har aflagt Løftet.

Pløjk.

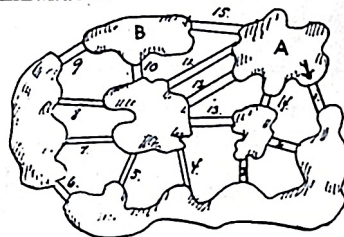

TUSINDBEN.

Her er en morsom Leg. — Deltagerne stiller op paa Linje. Med Halstørklædet binder hver Dreng sin venstre Fod sammen med højre Fod paa sin venstre Sidemand. Kun de to Fløjtmænd har et Ben fri. En af Drengene angiver Taktten og tæller et-to, et-to, og saa forsøger „Tusindbenet“ at gaa fremad. Naar man har lært at gaa lige ud, prøves Svingninger. Det er morsomt at lave en Konkurrence mellem flere Tusindben — Bander eller Patruljer. Løbebanen maa være godt bred — ikke en smal Vej — med Plads til Sving, saa at man kan komme tilbage til Udgangspunktet.

LØSNING PAA OPGAVEN

i forrige Nr.: Gaa frem i Nummerorden, og du vil se, at ingen af Broerne passerer mere end 1 Gang.

Fra Divisionerne.

Indsend
små korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Oscar
Madsen,
Gl.
Kongevej 85,
Kbhvn. V.

AABENRAA KOLONNE.

Søndag den 27. Februar 1927 var en stor Dag for Aabenraa Kolonne. Vi fik nemlig en ny Kolonnechef. Vor gamle afholdte Chef, Hr. Adjunkt Rosent, der siden 1920 havde ledet Kolonnen gennem store Vanskeligheder, havde ønsket at træde tilbage paa Grund af manglende Tid. Det lykkedes Kolonneraadet at formaa Kriminalbetjent, Løjtnant Simonsen til at være Hr. Rosents Efterfølger.

Chefskiftet fandt Sted d. 27. Febr. Kl. 2 samledes vi paa Markedspladsen og marcherede derfra med vort Orkester i Spidsen og under Hr. Rosents Ledelse ud til Statsskolen, hvor Chefskiftet fandt Sted.

Hr. Rosent takkede os for det gode Samarbejde i de forløbne Aar og ønskede Kolonnen alt godt i Fremtiden, rettede en Tak til Kolonneraadet og

Tropsraadene samt til Hr. Simonsen, der nu skulde overtage Kolonnen.

Formanden for Kolonneraadet, Hr. Rektor Mogensen rettede en Tak baade til den afgaaende og den nye Chef og udbragte et Leve for dem begge.

Kolonnen blev derefter overdraget den nye Chef. En Spejder fra hver af de to Troppe samt en Ulveunge førte Kolonnestanderen frem og overgav den til den nye Fører, som udtalte Haabet om, at det maatte lykkes ham at føre Kolonnen frem i samme Spor, som den tidligere Chef havde gjort. Han sluttede med at udbringe et Leve for Hr. Rosent. Dette Leve besvaredes med stærke Hurra og Touche fra Orkestret.

Om Aftenen Kl. 8 samledes Spejdere med deres Forældre til en festlig Sammenkomst og Kaffebord paa „Folkkehjem“.

I en Tale udviklede Hr. Rektor Mogensen Muligheden af, at der blev rejst en Vandrehytte her i Aabenraas nærmeste Omegn, hvor dansk Ungdom kunde ty hen paa deres Vandreture. Man havde allerede udset sig et Sted paa Fjordens Nordside, hvor der var gode Betingelser for at faa rejst en Vandrehytte. Det eneste, der manglede, var den fornødne Kapital; man haabede dog, at Hytten vilde staa færdig til næste Sommer.

Derefter gav den nye Chef en kort Oversigt over de Opgaver, der venter Kolonnen i nærmeste Fremtid, bl. a. Kongeaadivisionens Foraarsturnering, som afholdes her i Byen i Bededagsferien. Han forberedte de tilstedeværende paa at indkvartere en Spejder under Turneringen. Der skulde nemlig gerne

skaffes Mad og Drikke til ca. 400 Spejdere.

En Sang, som blev sunget af Ulveungerne, vakte stor Begejstring.

Ved 11-Tiden sluttede Hr. Rektor Mogensen den fornøjelige Aften med en Tak til Spejdernes Forældre og andre tilstedeværende, og man sang til Slut „Aldtid frejdig“.

„JENS BANGS TROP“

i Aalborg vokser stadig. Siden Efteraaret har den haft en Tilgang paa 16 Spejdere i to Patruljer, saaledes at Troppen nu er paa 67. — I Februar arrangerede Troppen en Underholdning for Forældre og interesserede. Troppens Sommerlejr i Lysbilleder, hvorefter nogle af Spejderne opførte en lille Revy, „En Dag i Lejren“, med indlagte Sange om Aarets Arbejde.

De to første Søndage i Marts afholdtes den aarlige Turnering mellem Troppens Patruljer. Den afgjordes endelig i Sommerlejren, men det foreløbige Resultat blev, at sidste Aars Vinder, Patruljen „Viben“, maatte bytte Plads med Patruljen „Glenten“, der sidste Aar indtog 2. Pladsen.

Marts og April vil væsentligst blive brugt til Træning til Divisionens aarlige Foraarsturnering, der i Aar afholdtes i Randers. — Syv af Troppens Førere deltager i Korpsets Førerstævne i Paasken.

Eclaircur.

1. BALLERUP TROP

holdt d. 20. Februar „Spejderløb“ over 15 km. Om Aftenen var der Spejderfest paa Realskolen med Foredrag af Divisionschef Gelardi, Hellerupernes Musik og Optræden af Spejderne.

GLEM IKKE AT ØNSKE EN
EVERSHARP

&

WAHL PEN
TIL KONFIRMATIONEN

Forlang udtrykkelig

ASP
CYKLE-
LYS.

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cyklelys der findes

„SKJOLDUNGERNE.

„1. Tølløse Tropp“ og den i Sommer oprettede Skoletropp sluttede sig i Efteraaret sammen til een Tropp under Navnet „Skjoldungerne“ og med Lærer *Stangerup*, Tølløse Realskole, som Troppsfører. De to Troppsaad sluttede sig ligeledes sammen til eet for i Fællesskab at varetage Troppens Interesser. Troppen fører rødt Tørklæde.

Fastelavnssøndag afholdt „Skjoldungerne“ i Forbindelse med den nyoprettede Pigespejdertropp stor Fest paa Realskolen. Festen begyndte om Eftermiddagen med Parade, hvor hver enkelt Spejder i Overværelse af Troppsaadet og en Del Forældre aflagde Spejderløbet til Divisionschefen, Pastor *Lerche* fra Ringsted. Der var saa forskellige Udnævnelser, og derefter blev den nye Fane indviet. Divisionschefen slog det første Søm i Fanen, idet han mindede Spejderne om deres Pligt mod Gud. Troppsaadsformanden, Skolebestyrer *Fjeldbo*, talte for Konge og Fædreland, og Troppsføreren for Spejdersagen. Fanen førtes til Fløjen, og Paraden var forbi. Derefter var der Tøndeslagning for Dreng- og Pigespejderne.

Om Aftenen fortsattes Festen med et udmærket Foredrag med Lysbilleder af Divisionschefen.

Et af Lokalerne var indrettet som en Lejr ved Nat med Lejrbaal og trak stadig fuldt Hus. Pigespejderne viste Forbinding af en tilskadekommen, og ind imellem var der Spejdersang og Musik, som Spejderne ogsaa selv leverede. Programmet sluttede med, at en Del af Dreng- og Pigespejderne i Folkedragter opførte nogle af de gode gamle Folkedanse og gjorde stor Lykke. Derefter fik Spejderne sig en lille Svingom, inden Festen sluttede.

Festen gav et godt Overskud.

E. St.

1. ESBERN SNARES TROP,
KALUNDBORG.

For at Spejderkammerater i andre Byer ikke skal tro, at vi ligger stille, vil vi gerne give en lille Rapport om vort Spejderarbejde i Troppen.

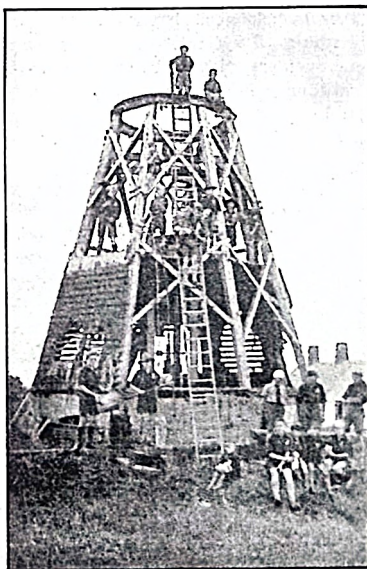
Troppen bestaar af 20 Spejdere, som er inddelt i 3 Patruljer under Ledelse af Lærer H. E. Hansen. Vi har ikke tidligere kunnet faa noget ordentligt ud af vort Vinterarbejde, da vi ikke har haft noget Tropslokale. Men nu har Kom-

muneskolen venligt stillet et Lokale til vor Raadighed. Dette Lokale benytter vi nu flittigt. Der afholdes Troppsmøde een Gang ugentlig, hvor der bliver trænet paa fuld Kraft til Foraarsturneringen, som i Aar bliver afholdt ved Jyderup i St. Bededagsferien. Desuden har vi 1 Hold Rekrutter, som helst skulde være II. Kls. Spejdere inden Turneringen. Ligeledes er vi i Gang med at udsmykke vort Tropslokale. Nogle flinke Spejdere har allerede lavet forskellige fikse Ting, som vil komme til at pryde Væggene.

Foruden Trops- og Patruljemøder har Troppen deltaget i flere Kolonneure. Ligeledes er der afholdt Tropsture, hvor Rekrutterne har haft Lejlighed til at træne til II. Kl. Mærket og de øvrige Spejdere til Turneringen.

Nu er der kommet mægtig Fut i Arbejdet igen. Saa helt døde er vi da ikke her i Esbern Snares gamle By.

Frank og Hans.

1. AARUP TROP

holdt d. 6. Marts en vellykket Troppsfest. Troppens Spejdere opførte „Da Svend blev Spejder“. Festen, der var godt besøgt, sluttede med en Svingom.

Her er et Billede af Troppens Spejdere, der fungerer som Brandvæsen.

Peter Spejder.

3. ABSALON TROP.

Troppen har i Vinterens Løb haft ret stor Tilgang af Spejdere, hvoraf flere allerede har taget Rekrutprøven, og vi klemmer nu paa med II. Klasses Prøven.

Det, der i den senere Tid har lagt Beslag paa Hovedparten af vor Tid, er selvfølgelig Kolonneudstillingen, som nu er lykkeligt overstaet. Foruden et pænt Overskud skaffede den os nogle nye Spejdere.

Troppens Bibliotek benyttes livligt, og Efterspørgslen efter Bøger er stor. Biblioteket rummer ogsaa gode Ting. Der er baade dansk og udenlandsk Skønlitteratur, Haandbøger, Fagskrifter, en stor Samling af Korpsets Publikationer, Billedværker, Tidsskrifter og flere bibliofile Sjældenheder.

I en nær Fremtid kommer vi til at se os om efter et større Lokale, da vi nu er for mange til at være i det, vi har. En af Troppens Venner har lovet os en fin, centralt beliggende Kælder, saa snart den bliver ledig; lad os haabe, at det ikke varer for længe.

Vi har startet en Lejrbaan for at staa rustet i økonomisk Henseende, naar Sommerlejren oprinder. I Aar skal vi have Københavnerdrengene i Lejr foruden vor almindelige Sommerlejr.

Sidst i Marts løber Aarets første week-end Lejr af Stablen. I Forbindelse med den vil vi have en Øvelse med en anden Tropp; jeg siger ikke hvilken.

Vi har haft et Par vellykkede Foreldremøder, hvor næsten alle Forældrene kom og drøftede Troppens Angivelser og drak Kaffe med Basser.

3. Absalon Flok er for Øjeblikket i Færd med at genopstaa fra de døde; herom vil jeg forhaabentlig kunne berette noget mere næste Maaned.

Finn.

1. BØGILD TROP.

I Februar havde vi en Dag Besøg af Væbnere fra Viborg — vi havde en forrygende Aften med forskellig Underholdning, Sang og Musik.

Fastelavns Mandag havde vi vældige Løjer med Tøndeslagning.

Den 23. Febr. fortalte Hr. Snedkermester L. E. Hansen om Sønderjylland og Landeværnet.

3. Patrulje er i fuld Gang med Træning i Lejrreport til Divisionsturneringen. Ved en Dilettantforestilling tjente vi 50 Kr. til Troppskassen.

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN.
Elegant Udførelse

FREDERIKSBERGGADE 34
Telefon 8050 Rimelige Priser

Lær at blive en dygtig Nødhjælper!

Læge CHARLOTTE DALMARK
**ANATOMI, SUNDHEDS-
PLEJE OG NØDHJÆLP**

En Vejledning for Ungdommen til at opfylde den menneskelige Pligt at kunne hjælpe andre ved et Ulykkestilfælde eller ved et pludseligt Sygdomstilfælde og maaske derved bevirke, at Følgerne bliver af en mindre ondartet Karakter.

Ved større samlet Indkøb
gives Partirabat.

1 Kr. 50 Øre

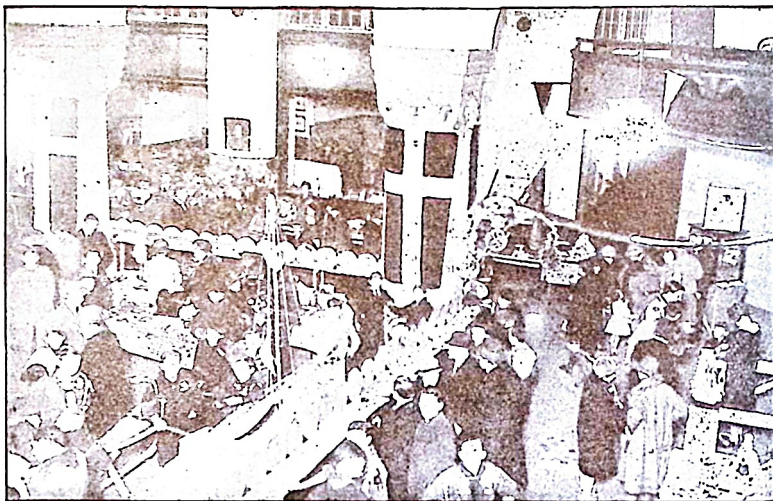
**GYLDENDALSKE
BOGHANDEL**

Danske Spejdere
køb

Danske Tændstikker
med dette Mærke

DANSK REJSEBUREAU
udsteder alle
Jernbane-, Dampskibs- og
Soveplads-
Billetter.
TIL 8048. AMAGERTORV 24. TIL 8051
København.

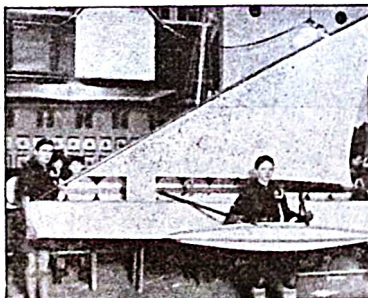

Fot. Kai Marcussen.

ABSALONKOLONNENS SPEJDER- STÆVNE.

Absalonkolonnen havde kaldt sin Udstilling „Spejderstævne“, og det blev det. Spejdere vidt omkring fra besaa Udstillingen i Grundtvigs Hus med megen Interesse. Ogsaa fra F. D. F. og K. F. U. M. bemærkede vi flere af de ledende.

Udstillingen var indrettet i Hallen og de tilstødende Lokaler. I et af Lokalerne var der saaledes arbejdende Værksteder, Radio, Bogindbinding, Kurvetfletning og Læderarbejder. I de modsat liggende Lokaler var indrettet en Gengivelse af 4. Absalons Tropslokale (overmaade smukt), ved Siden deraf „Hansens Kanonbod!“ Her stod Absalonkolonnens „Skytter“ og plaffede omkap med Gardister Aftenen igennem.

Fot. Kai Marcussen.

Ved Siden heraf havde 6. Absalon rejst en lille Lejr med Baal.

Et lille Øjeblik staar vi overvejende paa Dørtrinet, lidt ængstelige for at kaste os ud i Malstrømmen i Hallen. Hist ovre ser vi et Sejl, og mens vi albuer os derover, bliver vi antastet af Tombolaens Personale, en lille Fyr — undskyld! Absalonspejder med Kunstnerhaar! tiltaler os med et:

„Jeg garanterer for, at De vinder — jeg garanterer derfor!“

Naa, vi slap over til Kanoen, et snehvidt Fartøj med Udligger — et smukt Stykke Arbejde. (Paa vort Billede ses de to Bygmestre.)

Billeder, Tegninger, Læderarbejder, Dukker ser vi, hvor vi saa end vender Blikket hen. Her sælges der Lodsedler, der kan man høre Radio paa en fabelagtig billig 3-Lamper.

Af og til er der Optræden paa Tribunen, Sang, Harmonikaspil, Fløjte og Trommer o. s. v. Tropsfører Hansen fortæller Historier, der faar Tilhørerne til at vride sig af Latter, og mens dette skrives, ler vi endnu —!

2 Spejdere fra 6. Absalon spiller Klaver og Violin o. s. v., o. s. v.

Stævnet kan Kolonnen være stolte af, det var en Begivenhed indenfor Københavns Spejdere. Det var interessant at se alt, lige fra Ulvenes Arbejder til Rovernes, thi alt var præget af Lyst og Omhu for at skabe det bedste, det fineste Udstillingsarbejde!

„Bob“.

NØRREBRO-KOLONNENS UDSTILLING.

I Ugen den 6.—13. Marts afholdt Nørrebro Kolonnen en Spejderudstilling i Kolonnehuset, Slotsgade 5.

Udstillingen omfattede Kolonnens Troppe og Flokke og gjorde et særdeles repræsentativt Indtryk. Der var udstillet Arbejder af alle, baade Førere, Spejdere og Ulve.

Der var Arbejder fra simpel Bastfletning til Billedskærer- og Metalarbejde, overordentlig nøjagtigt og nydeligt udført.

Udstillingens bedste Spejderarbejde var utvivlsomt *Jørgen Petersens* (4. Nørrebro). Det var et kunstfærdigt knyttet Bælte af Sejlgarn! Et Arbejde, der har krævet et Spand af Tid og en god Portion Taalmodighed. Ydermere havde han syet et Telt. Han fik ogsaa tildelt den ene af de to Enkeltmands- præmier.

Den anden blev tildelt *Sven Aage Fischer* (3. Nørrebro) for en Urkasse og en Noteringskalender. Kalenderen var udført i farvet Løvsavsarbejde og smykket med vort Motto. 4. Nørrebro fik Præmie som bedste Trop og ikke ufortjent. Nogle og firs Arbejder havde 4. Nørrebro samlet sammen!

Af andre ikke præmierede Arbejder omtaler vi et Spritapparat lavet af en

brugt Tandpastatube, en Parfumeflaske og en Konservesdaase!!

De to Opfindere til dette billige Apparat er *Carl Petersen* (13 Aar) og *Carl Stage* (12 Aar). 1. Nørrebro Røvertrop var ogsaa repræsenteret paa Udstillingen med nogle smukke Støbearbejder (udført af Ikke-Fagmand) og forskellige Brugsgenstande, en Skede af Læderrester, en „Primus“ til Lejrbrug, et Øksehylster (af en Cykelgamasche) osv.

Udstillingen havde ca. 1700 Besøgende.

Patruljefører se her!

SPEJDERIDRÆT

Haandbog for Førere

Enhver Patruljefører og Tropsfører
bør eje denne Bog.

Nedsat til **Kr. 3,00**

Faas paa Korpskontoret.

Uundværlig for Førere.

Billige Frimærker!

Vi bortsælger saalænge Oplag
haves til disse billige
Priser:

500 forskell. Mærker fra	
alle Lande	kun 2,25
100 franske Kolonier....	„ 1,35
100 engelske „	„ 2,00

Forudbetaling ell. Efterkrav.
Porto ekstra.

Udvalg sendes paa Forlangende.

FRITZ W. HANSEN & CO.,

Thurs pr. Svendborg.

Prisliste mod Porto.

Fot. Fischer.

Salmebøger.

Billigste Sted

Navn og Dato gratis

Konfirmationsgaver

En god Bog, den bedste Gave

Fyldepenne og Pencils

Fr. Palm Greisen, Silkegade 4

Tlf. C. 4619

Byen 7018

Fotografi- Rammer

EMIL L. OLSEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

Spejd altid efter

Mærket Tro Ben i Ringen
naar De kober Sæbe
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
ægte
Worning & Petersens
Xeroformsæbe
Overalt — over alt

Brug

Spejdent

Tandpasta

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostej, Kødretter, Fiskeretter
og Tidemands Frugtsafter
og Marmelader.

Faas hos alle Købmænd.

1. VEJLE TROP.

Sidste Sommer gned vi Eksamenstøp-
vet af Øjnene ved en lille Fæst i „Skytte-
huset“, hvor vi havde Lejrbaal ved
Stranden.

Sommerlejren afholdtes i Juli i Bar-
rit Sønderskov paa Grænsen mellem
Kattegat og Vejle Fjord. Vi tilbragte
her 8 uforglemmelige Dage, som der
skal flere Sider af Bladet til at fortælle
om. [Men Billederne derfra? Red.]

Iøvrigt havde vi i Sommerens Løb
flere Trops- og Patrulje-Week-end-
Lejre foruden Tropsurene.

Troppens 1 Aars Fødselsdag d. 4.
September blev højtideligholdt paa
„Højskolehjemmet“ med Aflæggelse af
Beretning og Regnskab, Lysbilleder fra
Sommerlejren, Musik af et Par Spej-
dere, Uddeling af de første 1-Aars-
Stjerner og Kaffebrød.

I Efteraaret havde vi en Enkelt-
mandskonkurrence, deltog endvidere i
en Kolonneøvelse ved Snoghøj og be-
søgte 1. Fredericia paa dennes 15 Aars
Fødselsdag.

I Oktober havde Troppen Besøg af 1.
Erik Menveds Trop fra Horsens. Om
Lørdagen afholdtes Spejderfest i
„Haandværkerforeningen“ og om Søn-
dagen Øvelse.

Juleturen formede sig som Konkur-
rence mellem Patruljerne i Forhin-
dringsløb.

Ved et Forældremøde i December
valgtes Tropsraad. Rektor Alsted blev
Formand og Adjunkt Tivies Sekretær.

Fra Begyndelsen af Januar afholdes
der en Gang ugentlig Gymnastik.

Endelig har vi i Februar afholdt en
stor Tropsfest, hvor vi opførte „Flem-
ming og Kvik“. Der var over 500 Til-
skuere, bl. a. en Del fremmede Spejdere.
Sukces!

Troppens Maanedstidning „Birkebakken“
trives udmærket.

Kay Nissen,

„KONG VOLMERS TROP“, VORDINGBORG.

Troppen er i det nye Aar gaaet ind til
et nyt og — synes det — bedre Liv. Det
begyndte med, at en af Troppens gamle
Spejdere, *Sven Erik Nielsen* — „Tricker“
— den 1. Januar overtog Troppen. Der
blev straks startet en løbende Patrulje-
konkurrence fra 1. Januar til 1. Maj.
Dernæst omskabte Fjæren og de ældste
Spejdere i Løbet af 12 Dage Tropslo-
kalet til en Bjælkehytte.

Søndag d. 9. Januar Terrænleg i
Iselingskoven.

Torsdag d. 13. Januar fyldte Troppen
9 Aar. Fødselsdagen fejredes ved et
større „Bassegilde“ med Tropsraad, Ta-
ler, Underholdning og alt henhørende.

Onsdag d. 26. Januar: Tropsmøde.
„Tricker“ fortalte om en Tur til Tysk-
land, Frankrig.

Søndag d. 30. Januar: Patruljekon-
kurrence i 4 km Spejdergangart, 4 km
Spring og 4 km Iagttagelse.

Søndag d. 13. Februar: „Alverdens
Drengs Dag“. Sammenkomst med F.
D. F.

Søndag d. 20. Februar: Da F. D. F.
havde votet at trænge ind paa vore Ene-
mærker i Iselingskoven, udfordrede vi
dem og klæde dem (220 Points mod 20).

Søndag d. 27. Februar: Tøndeslagning
i Realskolens Gymnastiksal. Der var
foruden Tøndeslagning, Underholdning
m. m., som overværedes af mange af
Byens Borgere.

Onsdag d. 2. Marts: Tropsmøde. Op-
læsning — Foredrag.

Da „Tricker“ overtog Troppen d. 1.
Januar, var den paa 27 Mand. I Dag
(7. Marts) er der en Røvertrop paa 12
Mand, en Spejdertrop paa 36 Mand og
en Ulveflokk paa 24 Mand.

Paa Tropsmødet d. 2. Marts blev det
vedtaget, at Troppen for Fremtiden bær-
er Navnet „Kong Volmers Trop“.

Pløkk.

Faas overalt.

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fori Deres Skocream har været fabrikeret
af Sæbe, Potaske og Terpentiner.

Brug Spejderskocream!

Det er ren **Voxsværte**, saa revner Læ-
deret aldrig. — Saa har De:
Altid blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder.
A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev.11. Tlf. 5092-12687.

I. NYBORG TROP (CHR. II).

I Vinterens Løb har Troppen arbejdet med 2. Kl. Prøven og med at skaffe aktive og passive Medlemmer. Næsten hver Søndag har der været afholdt Øvelser. Den 1. Januar afgik Tropsraadsformanden, cand. pharm. *Bøving*, og i hans Sted valgtes Fuldmægtig *Lam*. Som Tropsassistent er valgt *Max Østerby*. I Februar har Halvdelen af Troppen, 28 Mand, taget 2. Kl. Prøven. Den 20. Februar var der Parade og March gennem Byen. Kl. 3¼ samledes Troppen, og efter at Fanen var ført til højre Fløj, marcherede vi igennem Byen med fuld Musik. Orkestret er paa 15 Mand. Om Aftenen var der Underholdning paa „Hotel Postgaarden“. Orkestret indledede med nogle Numre, derefter spillede en Trio, og saa opførtes en lille Komædie, forfattet af en Spejder. Alt gjorde megen Lykke. Efter Komædien talte Tropsraadsformanden om de største Begivenheder blandt Spejderne i Vinterens Løb. Derefter var der fælles Kaffebord og endelig Dans til Kl. 12, hvor der blæstes af.

Relgiz.

1. ABSALON TROPS FEST

afholdes Lørdag den 30. April. Som sædvanlig hos „Nimb“ Kl. 8 pr.

Programmet byder paa Optræden af Spejdere — Solo saavelsom Kor —, Røverne og Ulveungerne. Derefter Dans.

Ved at se gamle Numre af „Spejdernes Magasin“ igennem vil man erfare, at Festen hvert Aar har været besøgt af 5—600 Mennesker, Underholdningen været tip-top, Stemningen over Kogepunktet, — og hvad ikke, mindst maa fremhæves: virkelige Spejderfester — muntre med ægte Spejderhumør — og god Tone helt igennem.

Billetter faas hos Troppens Spejdere, paa Depoterne og hos Palm Greisen. Billetter kan købes forud — uden Forhøjelse!

Altsaa paa Gensyn Lørdag den 30. April hos „Nimb“! Husk at medbringe godt Humør og Gadedørnsngle!

C. 19.

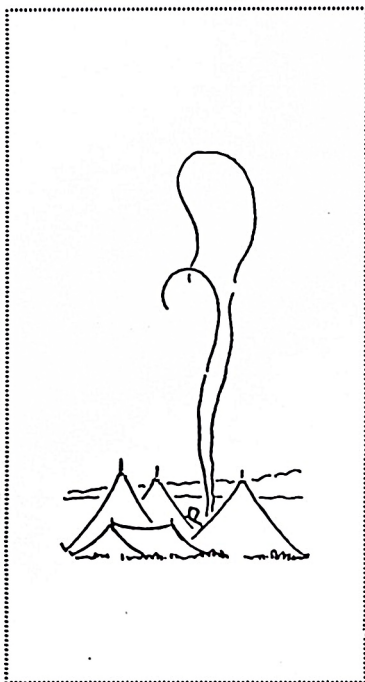
3' BY-TROP.

Fredag den 4. Marts fejrede 3' By-Trop sin 16 Aars Fødselsdag.

Underholdningen, der væsentligst udførtes af Spejdere, — Sang — Deklamation — Smaa-Sketches — Sang til Luthspil af Thingsted og Kirkeskov — var ypperlig, og heller ikke Ballet derefter gjorde 3' By Skam. Stemningen var fra først til sidst munter og fornuftig. Kl. 11 var der en lille Pause i Dansen, hvor der var Opvisning af Folkedans. De smaa Folkedansere gjorde meget Lykke; derefter var der Kotillon, noget der desværre sjældent foregaar paa Spejderballerne nu. Damerne fik en nydelig Buket Vintergækker og Herrerne en smuk Spejderlilje.

Dansen fortsattes igen, og Kl. 1 sluttede denne Fødselsdagsfest, der i alle Maader var vellykket.

„Bob“.

Det Danske Spejderkorps' officielle Depoter

er

Lejr- og Spejderhuset

Nørregade 15

og

Spejder Munderings Magasinet
Landemærket 3

Dansk Spadersrefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske. Se altid efter, at Æskerne bærer „Dansk Arbejde“s Mærke.

Foreningen af Kbhvn.s Skotøjsfabrikanter

Dansk Selskabsfodtøj

Dansk Hjemmefodtøj

JÆVN

Kolynos's jævne Kondens renser Tænderne virkningsfuldt, uden at skrabe eller ridse. Der er ikke anvendt slibende Substanter for at give Tænderne kunstig Hvidhed.

Brug den paa en tør Børste.

KOLYNOS

TAN

Konditor Henning Klenz

St. Kongensg. 12 — Cent. 5011

De bedste Kager, Chocolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

Din bedste Kammerat
kender du selv, men din
næstbedste er

Gevaert **Rullefilm**

Den er hurtig og sikker og opbevarer trofastt alt, hvad du betror den

Once a Scout
always a Scout
Eengang GEVAERT
Film aldrig andet.

UDENLANDSK BREVVEKSLING.

Ligesom der sidste Gang var Rift om Japaneren, var der ogsaa flere, der ønskede at skrive til den østrigske Spejder, vi omtalte i forrige Numer. — Han gik til Aarhus.

For imidlertid at tilfredsstille Efter-spørgslen har jeg formaaet vor internationale Commissioner, Tage Carstensen til at skaffe mig et lille „Lager“; blot I giver Tid lidt endnu, er vi atter „leveringsdygtige“.

R. G. Mynster, Randers,
Svend Andersen, Bøgild,
Osvold Olsen, Skelskør,
Ben Braae, København,
Kai Storm, Nykøbing F.
Hans Chr. W. Hansen, Kolding,
Carl J. Meyer, Nykøbing F.
skal snarest faa de ønskede Adresser.

Spørgsmaal:

- Kære Redaktør!
- 1) Hvad betyder „wood-craft“?
 - 2) Hvad dræber man Insekter med?
 - 3) Hvem har Korpsmærke Nr. 1?
- Din trofaste
Boy.

Svar:

- 1) Woodcraft — kan gengives ved Naturkundskab, omfatter saa forskellige Felter som Zoologi, Botanik, Vejrforhold, Geologi m. m.
- 2) Insekter dræbes med Æther.
- 3) Prinsesse Margrethe.

REDAKTØREN

Spørgsmaal, der indsendes til Red., maa foruden Mærke — være forsynet med Navn og Adresse til Oplysning for Redaktøren.

Som Svar paa Korpssets telegrafiske Lykønskning til Baden-Powell paa 70-Aars Dagen har vor international commissioner modtaget nedenstaaende fra Bureauet i London:

My dear Carstensen,

I have just received a cable from the Chief Scout in South Africa asking me to convey to you his most grateful thanks for the kind greetings which he has received on his birthday from the Danish scouts. He very deeply appreciates their most kind message which has given him the greatest pleasure.

Will you kindly make this known to all concerned.

*Believe me, my dear Carstensen,
Yours very sincerely,*

*Hubert S. Martin,
Director.*

Kære Redaktør!

1) Kan du ikke opgive mig Navnene paa nogle, som vil sælge nogle ældre Numre og Aargange af „Spejdernes Magasin“.

2) Hvor kan jeg faa et pænt Billede af Baden-Powell? *Charles Store.*

Prøv at høre i Spejdernes Boghandel, Nørregade 15.

Hr. Redaktør!

Da jeg mangler Nordisk Spejdersport Nr. 1 fra 1926, og dette Nummer er udsolgt, vil jeg gerne forespørge i Spejdernes Magasin, om nogen vil være saa venlig at overlade mig dette Nummer.

Med Spejderhilsen

*G. Hammer Hansen,
Priorens Gade 61,
Faaborg.*

ADVÆRSEL.

Fra det internationale Bureau i London er modtaget Meddelelse om, at 7 unge Mennesker, der udgiver sig for estniske Spejdere, rejser rundt i Europa iklædt Spejderuniform, tiggende Penge og sælgende Postkort; disse Personer er ikke Spejdere, og man advares mod at yde dem Hjælp.

Det samme gælder 4 Russere ved Navn Alexis Esaoulloff, Valentin Tenstein, Victor Maximoff og Albert Rounge, de har heller intet med Korpsset at gøre, og ingen Hjælp bør ydes dem.

Det Danske Spejderkorps.

Korpskontor:

Bornholmsgade 1, K.
Tlf. Palm 2801.
Kontortid 12—5, Lørdag 12—2,
Mandag 12—5 og 7—9.

Spejdernes Magasin:

Redaktion: Tropsfører O. Madsen,
Gl. Kongevej 85, V. Tlf. V. 1570v.
Expedition: Spejdernes Boghandel,
Nørregade 15, K. Tlf. Byen 4986.
Annoncer: Divisionschef Banner-Jansen ved Bureau 8013.

Officielle Depoter:

A/S. Lejr- og Spejderhuset,
Nørregade 16, K.
A/S. Spejder Munderings Magasinet,
Landemærket 3, K.

Præmieopgave

Søren var glad og stolt over det gode Billede som blev taget af ham under Træningen til Konkurrencen; det var sat op paa Væggen over Skoleskemaet, for det var jo fra hans Yndlingsfag.

Men Lillebror havde jo ikke saa megen Forstand paa de Dele; han vidste blot, at det var noget interessant som alle Søren's Kammerater skulde beundre, naar de kom hos ham; og en Dag da Søren kommer hjem fra Skole, finder han Lillebror siddende midt paa Gulvet og — klippe — med Mors fine Brodersaks. Rundt omkring ham ligger Stumper og Stykker — af Søren's Skat.

Du kan nok forstaa at Søren blev ked af det!

Vil Du hjælpe ham med at sætte det sammen?

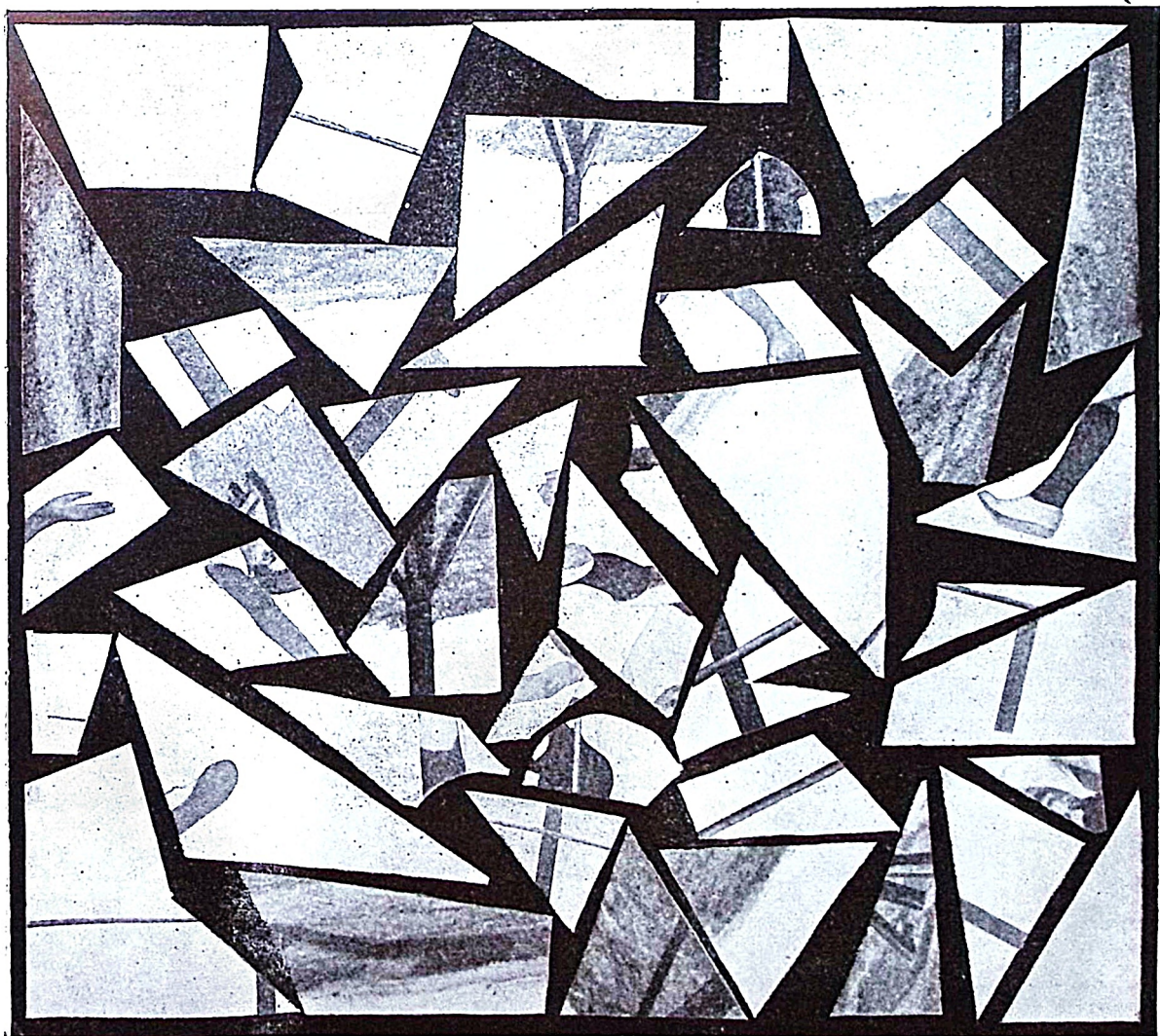
vi udsættter **3 Præmier:** Gunnar Jørgensen: Da Svend blev Spejder.

Vilh. Bjerregaard: Øen.

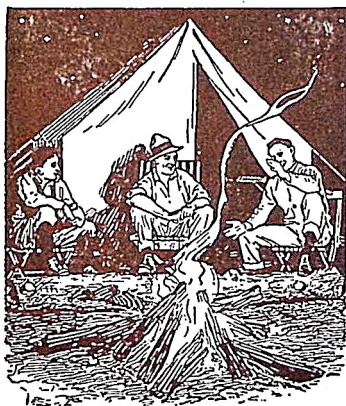
E. Th. Bjørn: Sir Robert Baden-Powell.

Løsninger indsendes inden den 20. April til

Spejdernes Magasin, Gl. Kongevej 85, 1. Sal, København V.

Lembckes Friluftstudstyr

Off. Depot for det danske Spejderkorps.

Eneste Specialmagasin
for moderne Lejr
og Spejderudstyr.

Skriv efter Katalog,

NØRREGADE 15 ■ BYEN 4986

HUSK DET GAMLE SPEJDERDEPOT

Billigst - Bedst

Bluser, Khaki og blaa, sol- og vaskeægte.

No. 4, 10-11 Aar	Kr. 5,25
" 3, 12-13 "	" 6,00
" 2, 14-15 "	" 6,75
" 1, 15-16 "	" 7,25
" X, Voksen "	" 7,75
" XX ekstra stor "	" 8,25

Benklæder, Khaki og blaa, sol- og vaskeægte.

Med 2 Stiklommer og 1 Baglomme.

No. 4, 10-11 Aar	Kr. 4,25
" 3, 12-13 "	" 4,50
" 2, 14-15 "	" 5,00
" 1, 15-16 "	" 5,25
" X, Voksen "	" 5,50
" XX ekstra stor "	" 5,75

Spejder Depotet v. J. Ulrich

Studiestræde 30 ■ Tlf. 3186

Leverander til Forbrugsföreningen for Embeds- og Bestillings-
mænd samt Læger.

Spejder Munderings Magasinet

Aktieselskab

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps

Landemærket 3

Telf. 10909

vis a vis Rundetaarn

København K.

Enkeltmandskogekar.

2 Kogekar, Stegepande, Vindskærm og Spritapparat	5,00
do. til 2 Mand	6,00
do. til 3 Mand	7,00
do. til 4 Mand	8,50

Enkeltmandsudstyr til Lejrbrug.

Madrasvaar af Hessian	2,25
Sovepose, imprægnerede	12,00 10,00
Tæpper, heluldne	8,00 10,00 11,50
Metalspejl	0,50
Sæbehylstre	0,50

Spisegrejer.

Spisebestik	1,25
Løse Dele i Pose: Kniv, Gaffel, Ske og Theske	1,50
Smørdaaser med Glasindsats	1,25 1,50 2,00
Tallerkener, Emaille, flade og dybe	0,60
do. Aluminium	0,85
Krus, Emaille, 1/4 Liter	0,65
do. 1/2 do.	0,75
Salt- og Peberbøsser	0,50
Thæg	0,35

Rygsække m. 1 stor Lomme	6,00
— — — — —	6,50
Rygsække m. 2 Lommer	7,00
— — — — —	7,50
— — — — —	8,00
— — — — —	9,00
Tværsække, Khaki og blaa	1,75
— — — — —	2,25
Tværsække, Læder	8,00
Tasker til Cycle, fastsættes paa Styret	9,50
Pakremme til Tæpper	0,50
Pakremme til Bagage	0,50 0,75
Tæppeovertæk	2,25
Korttasker	8,00 10,00 12,00

Rygsække

Lejrrygsæk
med 3 udv.
Pakremme
Kr. 11,00

**Udførligt Katalog
tilsendes gratis.**

Vi har alt i Lejrudstyr. - - - Indsend Bestilling i god Tid.